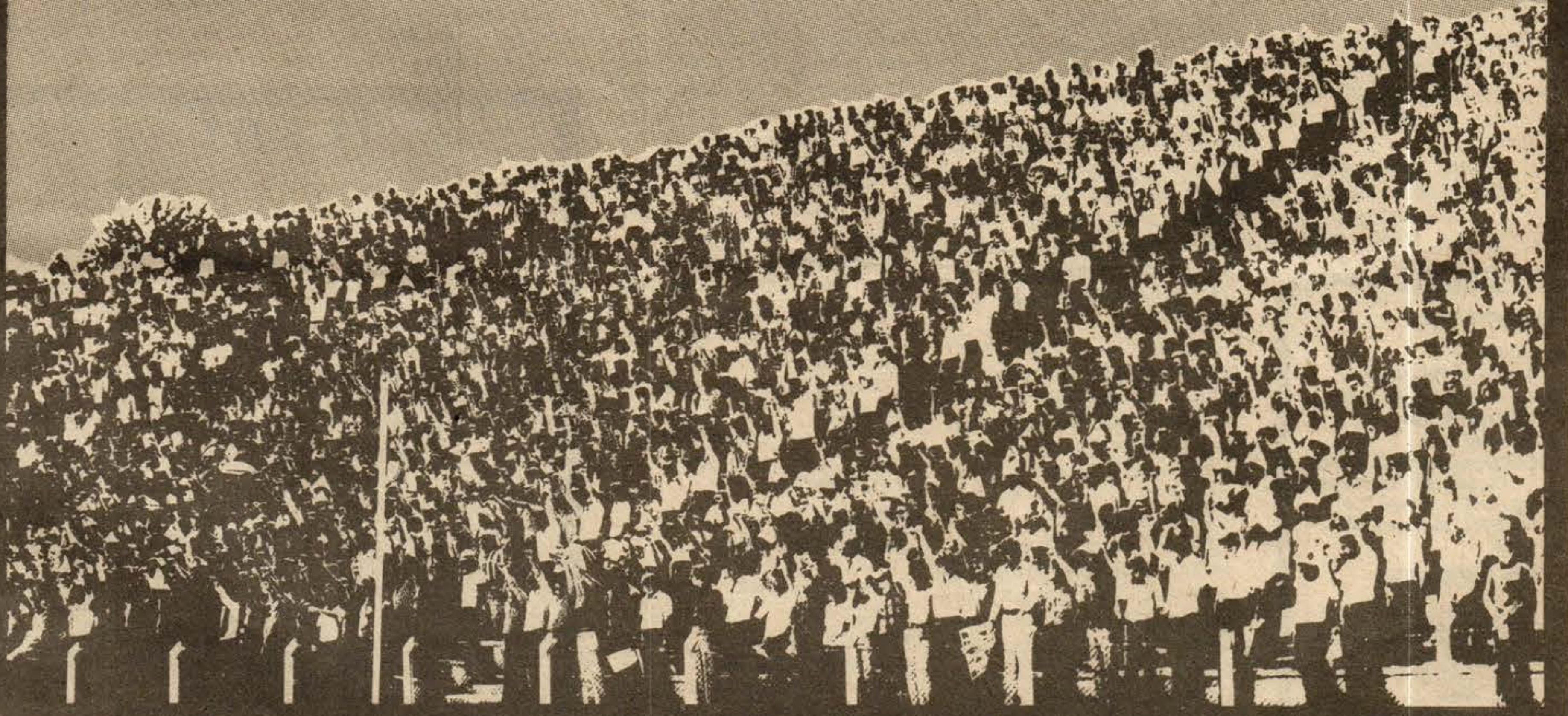
HALKIN SESİ 15

22 Temmuz 1975

200 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

HALK DÜŞMANLARI ÇEKİN ELİNİZİ ODTÜ'DEN!

HALK POSTASI

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

Bütün Halk, Faşizmi Mahkum Ediyor!

DEVRİMCİNİN ÖNÜNDE DURAMAZ FAŞİSTLER

Ben kuyubaşında Atatürk Eğitim Enstitüsü karşısında ki bloklarda oturan bir devrimciyim. 1 Temmuz 1975 günü faşistlerin devrimcilere karşı giriştiği hareketi izledim. Faşislerin dayanağı olan polisler, acımadan faşizmin sopasını indiriyordu. Ama bunlar devrimcilerin mücadelesini durduramadı. Devrimciler, faşistlerin üzerine yürüdüler. Bundan sonra faşistlerin arkalarına bakmadan kaçtıklarını gördüm.

Bir İşçi Çocuğu

BAĞIMSIZLIĞI SAVUNANLAR NE ZAMAN KURŞUNLANMAYACAK

Ben, SBF'de Üniversiteye Giriş imtihanlarına katılıyordum. Faşist polisin, devrimci gençlerin üzerine nasıl saldırdığını gördüm. Panzerler ve bombalarla saldırarak birçok genci vurdular. Üstelik, imtihana girmek için bekleyen bizlere bile coplarla saldırdı polis.

Türkiye'nin bağımsızlığını savunanlar ne zaman kurşunlanmayacak? Bu faşist cinayetler ne zaman son bulacak? Bu baskıları düzenleyenlerden ne zaman hesap sorulacak?

Bu düzen böyle gelmiş, ama böyle gitmez. Geleceğimize umutla bakıyoruz.

Ali Bulut - SIVAS

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
• Sahibi: İLKER SÜMERKAN
• Sorumlu Yazı İşleri Md: ERHAN ÜNSAL
• Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11, Cağaloğlu, İstanbul
• Yazışma ve Abone Ad: P.K. 1112, Sirkeci, İst.
• Baskı NİL Matbaası
• ABONE ŞARTLARI Yurtiçi: yıllık 100, altı aylık 50 TL Avrupa (uçak): yıllık 150, altı aylık 75 TL
• İLAN ŞARTLARI Santimi 30 TL • Yayın ilanı çerçevesi 100 TL
• İSTANBUL DAĞITIMI Fuat Büte
• İSTANBUL DIŞI TÜRKİYE DAĞITIMI Hürriyet Gazete Dağıtım

ZULMÜN ZİNCİRİNİ KIRACAK HALKIN CEPHESİ

Ben Ankaralı bir E.G.O. işçisiyim. 24 Haziran günü SBF önündeki çatışmaya şahit oldum. Panzerlerin üzerime geldiğini görünce koşmaya başladım. Bunun üzerine eli silâhlı bir grup boğazıma yapışıp «Gel ulan komünist herif, sen ne diye kaçıyorsun» dediler. Ben işçiyim dedimse de, «Hepiniz komünistsiniz» diyerek yerlerde sürüklediler. 4.5 saat toplum polisi arabasında yumrukladılar. Polis öğrencilere direkt kurşun sıkıyordu. Bana bir polis «Ulan sen gelme, o gelmesin, bu araba nasıl dolacak» dedi.

Kahrolsun ezilen halkına kurşun sıkanlar ve onların cephesi!

Korkunun, zulmün zincirini kıracak ezilen halkın cephesi!

Bir E.G.O. İşçisi

FABRİKADAN DEVRİMCİ ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNE SELAM

Her gün gazetelerden, devrimci yayın organlarından üniversite gençliğinin devrimci mücadelesini hararetle izliyoruz. Gençliğin devrimci mücadelesini bastırmak için okullarda yuvalanan bir avuç faşist ve gerici kesim gençliğin mücadelesiyle iyice tecrit oluyor. Sizin mücadeleniz bizim mücadelemizdir. Mücadelemiz birbirinden ayrılamaz.

Devrimci genç arkadaşlar! Faşizm ancak mücadele ile yıkılır. Faşizmi bizlerin mücadelesi yıkacaktır. Yurdumuzu emperyalistlerin hakimiyetinden kurtarmak için mücadelemizi daha sıkı bir şekilde birleştirelim.

Bizlerin mücadelesini bastırmak için milyonlarca liraya alınan ve parçalanmaz diye reklâmı yapılan panzer tanklarının da yenilebileceğini İstanbul Site Yurdunun önünde gençlerimiz bize gösterdi. Polisleri önüne katıp kovalayan gençlerimizden şunu öğrendik: Hakim sınıfların her şeyi içi çürümüş bir ağacı andırıyor. Ağaç dıştan ne kadar sağlam olursa olsun, içi çürük olunca tezden yıkılır. Hakim sınıfların birliği de aynı çürük ağaca benzemektedir. Ve mutlaka yıkılacaktır.

Devrimci üniversite gençliğinin haklı mücadelesini yürekten destekler, gençliğimizin devrimci mücadelesini selâmlarım.

İskenderun'dan Mehmet Kazancı

ÖLEN DEVRİMCİ ARKADAŞLARI SAYGIYLA ANIYORUZ

Milliyetçi Cephe Hükümeti kuruldu kurulalı devrimcilere ve devrimci yayınlara yapılan baskılar bir kat daha artmıştır. Mayıs ayının altısında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan arkadaşları anma maksadıyla onların resimlerinin bulunduğu afişleri yapıştırmak isteyen 3 devrimci arkadaşa polis saldırmış ve yakalayarak karakola götürmüş. Arkadaşlara karakolda polisler tarafından dayak atılmış, işkence edilmiş ve ifadeleri alındıktan sonra Adana Devlet Güvenlik Mahkemesine gönderilmişlerdir. Devrimcilere ölen arkadaşlarını anmak için bile izin vermeyen ve ölenlerin üzerine daha başka ölüler ekleyen, her türlü faşist baskılara ve onların uygulayıcılarına karşı olan nefretimizi gösteriyoruz. Ve ölen bütün devrimci arkadaşlarımızı saygıyla anıyoruz. Ayrıca dergimize karşı yapılan her türlü faşist baskıyı ve hakaretleri kınıyoruz. Faşist baskılar hiç bir zaman devrimcileri yıldırmayacak ve her faşist saldırıdan yine güçlü olarak çıkanlar bizler olacağız. TSİP'li revizyonistlerin dergimize karşı olan her türlü iftirasını lânetliyoruz.

Kahrolsun faşistler!

Faşist katillerden hesap sorulacaktır!

Devrimciler ölür, devrimler yaşar!

İskenderun'dan Bir Grup İşçi

KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON

Amerikan uşağı faşist MC Hükümetinin kurulmasıyla yurdumuzun dört bir yanında olduğu gibi İskenderun'da da halkımız üzerindeki baskılar artmıştır. Polis ve jandarma baskısını Türkeş'in komando sürülerinin saldırıları tamamlamaktadır.

Çoğunluğu Kürt olan emekçilerin oturduğu Esentepe mahallesinde polis sürekli olarak kahveleri basmakta ve işçilerin üzerini aramaktadır. Silâh arama bahanesiyle yapılan bu baskınlarda amaç halka zulüm yapmaktır. Bir polis, İskenderun inşaatında ölen işçileri kastederek işçilere şöyle demiştir: «Siz doğru adam olsaydınız, her gün biriniz ölmezdiniz.» Bu zavallı her şeyden önce, kendisinin zalimlerin maşası olduğunu bilmelidir.

Polis zulmü durmalıdır.

Kürt halkı üzerindeki milli baskılara son.

Mehmet Çelik - İskenderun

FAŞİZM KARTONDAN KAPLANDIR

Faşizmin çoban köpekleri, emekçi halka ve onun bağrından çıkan aydınlara sinsice saldırmaktadır. Devrimciler faşizmin zindanlarına doldurularak akıl almaz işkencelere uğratılmaktadır. Çıkarlarını, halkın kanını emerek sürdüren hakim sınıflar, bütün aşağılık yolları kullanmaktadırlar.

Yıllardan beri dini gericilik yolu ile halkı uyutan emperyalizm ve onun Türkiye'deki işbirlikçileri bir kere daha aynı silâhı kullanmaya kalkışıyorlar.

MC Hükümeti, ırkçı, ümmetçi, işbirlikçi ortakığından meydana gelmiştir. Faşizm, yıkılmamak için bütün güçlerini bir araya topluyor.

Bu durum karşısında, devrimci saflarımızı hızla yenilememiz ve örgütlenmemiz gerekiyor. Kitleler, ancak devrimcilerle birleşerek hedefe ilerler. Çalışmalarımızla kitlelere devrimci bilinci götürmeliyiz. Kitlelerin temel istek ve ihtiyaçlarından yola çıkarak acil sorunlara çözümler getirmeli ve siyaseti de daima ön planda tutmalıyız.

Revizyonizm ve oportünizmle mücadele ederek ilerlemeliyiz. Türkiye'deki faşizmin yıpratma, korkutma ve yıldırma politikasına karşı bütün gücümüzle savaşmalıyız. Faşizmin kartondan kaplan olduğunu unutmayalım. Biz güçlüyüz. Çünkü biz halkız.

Memo Canlar - Erciş

İŞBİRLİKÇİ PATRONLARIN VE AĞALARIN BEKÇİ KÖPEĞİ FAŞİSTLER

Ben Denizli'de okurum. Burada benim samimi bir arkadaşım vardır. Bu arkadaş bir gece öğrenci yurdunun odasında çalışırken 5-10 kadar faşist yanına gelmiş ve sağcı mı yoksa solcu mu olduğunu sormuşlar. Sonra da arkadaşımı demirlerle dövmüşler.

Faşistler, işbirlikçi zenginlerin çıkarlarını korumak için tutulmuş köpeklerdir.

Denizli'den Bir Devrimci

«İstanbul'dan bir Sosyalist» imzasıyla mektup yazan arkadaşla görüşmek istiyoruz. Dergi bürosuna gelirse memnun oluruz.
HALKIN SESİ

FAŞİST MC, AĞALARA DAYANIYOR

Viranşehir'de sinemada, «Ağalığa Paydos, Beylik Olamaz» adlı plâğı çalan makinist, polisler tarafından karakola çağrılıp, beş saat kadar nezarette tutulmuş ve dövülmüştür.

Olay, halk düşmanı MC'nin Köy İşleri Bakanı Vefa Poyraz'ın Viranşehir'e gelişi sırasında olmuştur. Bakan: «Kimdir bu plâğı çalan, susturun şunu, yakalayıp içeri atın» diye emir vermiştir.

Toprak ağalığının en kuvvetli yer olduğu Urfa'daki bu olay, faşist MC'nin ağalardan yana olduğunu çok açık olarak gösteriyor. Hakim sınıflar, köylülerin gerçekten «ağalığa paydos» diyecekleri günün korkusunu yaşamaktadırlar. Onların korktukları başlarına gelecektir. Korkunun ecele faydası yoktur.

Viranşehirli Bir Devrimci

İLERİ

Namussuzdan, hainden, katilden
Satılmıştan, prangadan, kelepçeden
Ağadan, zindandan, vurguncudan
Kurtulmak için ileri!
Bizi etkilemez bunun hiç biri
Elbet ilerleyecek halkın zaferi
Halk ordusunun kalana dek son eri
Halkın zaferi için ileri!
Köylü tırpanla, çoban değneğiyle
Kadınlar, kızlar sopayla
Bitmez ki, işçi saymakla
Halkın zaferi için ileri!
Edirne'den, Hakkari'den, Muğla'dan, Van'dan
Halk görünmüyor tozdan dumandan
Güneşin batacağı en son köyden
Halkın zaferi için ileri!
Nevzat Yeter diyor zalimler
Şimdi de siz hesap verin hainler
Kalkmış mezardan şehitler
Halkın zaferi için ileri!

NEVZAT

Söke toprak işçilerinin mücadelesini destekleyelim!

SÖKE TOPRAK İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİNİ DESTEKLEYELİM

Dergimizin geçen sayısında Söke toprak işçilerinin mücadelesini destekleyen bir şiir yayınlandı. Adana'da çalışan bir ahçı, toprak işçilerinin mücadelesini duyar duymaz bu şiiri yazıyor ve dergimize yolluyor. Arkadaş, «Söke ovasında direnişe geçen üç bin işçiye bir destek olabileceğini düşünerek bu satırları» yazdığını söylüyor.

BİZE DÜŞEN GÖREVİ SAPTAYIP KOLLARI SIVAYALIM!

Bu davranış, bütün emekçilere, devrimcilere ve demokratik örgütlere örnek olmalıdır. Yurdun çeşitli yerlerinde emekçi yığınlar mücadeleye atılıyor. Devrimci ve demokrat tutum, bu mücadelelerin «güzelliği» üzerine sözler söylemek ve seyirci kalmak değildir. Her emekçinin, her devrimcinin, her örgütün, bu mücadeleleri desteklemek için yapabileceği bir şey vardır. Mücadelenin baskılara göğüs gererek ilerlemesi ve başarılar kazanması, mücadeleyi yürütenlerin kararlılığı yanında, bizlerin göstereceği dayanışma ve desteğe bağlıdır. Bu sebeple bir devrimci, emekçi yığınların bir eylemini duyar duymaz ilk önce şunu düşünmelidir: Nasıl etmeliyim de bu mücadeleye destek olmalıyım?

O anda bize düşen görevi kararlaştırdıktan sonra, kolları sıvamalı ve bu görevi canla başla yerine getirmeliyiz. En ufak bir desteği dahi küçümsemeyelim. Unutmayalım ki, yüzlerce örgüt ile on binlerce emekçi ve devrimcinin küçük destekleri birleştiği zaman, büyük bir kuvvet meydana getirebilir.

Örgütlü bulunan ve ellerinde devlet gibi büyük bir teşkilat olan hakim sınıflar, emekçi halkın her mücadelesine karşı hemen harekete geçmektedir. Gerici propaganda mekanizması derhal işletilmekte, Türkeş'in faşist komandoları halkın üzerine salınmakta, polis, jandarma seferber edilmektedir. Bütün bunlara karşı halkın güçlü bir silahı vardır. O silah, halkın birliği, yenilmez mücadele gücü ve fedakarlığıdır. Mücadele etmeye cesaret eden bir halk, her türlü güçlüğü yenebilir ve zalimlerden daha güçlü olduğunu ispat edebilir. Söke beylerinin polisi, jandarması varsa, toprak işçilerinin de milyonlarca Türkiye emekçisi gibi büyük bir desteği vardır. Mesele, bu gücü harekete geçirebilmektir. Devrimcilerin görevi budur.

TOPRAK İŞÇİLERİNİ ÇEŞİTLİ EYLEMLERLE DESTEKLEYELİM

Her mücadele bize kolay başarılar kazanılamıyacağını öğretmektedir. Sazlıköy toprak işçilerinin mücadelesi de bunu göstermektedir. Toprak beylerinin sözüne hiç bir zaman güven olmaz. Onlar, toprak işçilerinin birliği ve gücü karşısında isteklerin bir kısmını kabul etmişler, fakat üç gün sonra sözlerinden dönmüşlerdir. Hilmi Fırat, sendika temsilcisiyle gelen işçileri işe almıyor. Çünkü o, yıllardan beri dayıbaşının köle gibi getirdiği işçileri en ağır şartlarda sömürmeye alışmıştır.

Toprak beyleri, işçilerin örgütlenmesinden it gibi korkuyorlar. Bunun için Toprak-İş sendikası yöneticilerini hapse attırıyorlar ve şimdi de sendikayı kapattırmaya çalışıyorlar. Aydın valisi ve Söke Emniyet Müdürü onların emrindedir, mahkemelerde onların davulu çalmaktadır. Toprak beylerinin ve parababalarının devleti, toprak işçilerinin ...ı yarı-köle olarak tutmak istiyor.

Sazlıköy toprak işçilerinin meselesi, bir milyondan fazla toprak işçisinin ortak meselesidir. Toprak işçilerinin mücadelesi, bütün Türkiye halkının ortaçağın kahpe karanlıklarını yıkma mücadelesinin bir parçasıdır. Yurdun her yerinde toprak işçilerinin mücadelesini çeşitli eylemlerle desteklemeliyiz. Çizmeli kamçılı Söke beyleri ve onların devleti karşısında toprak işçilerini ve onların Toprak-İş Sendikasını yalnız bırakmamalıyız.

- Sözleşme uygulanmalıdır!
- Toprak-İş yöneticileri serbest bırakılmalıdır!
- Toprak-İş Sendikasına yapılan baskılara son verilmelidir!
- Dayıbaşılık kalkmalı, toprak işçilerinin ücretleri yükseltilmelidir!
- Tarım-İş kanunu çıkarılmalı, toprak işçilerinin sendika, toplu sözleşme ve diğer sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!
- Tarımda sekiz saatlik iş günü gerçekleşmelidir!

TOPRAK İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ YURDA YAYILIYOR!

Son gelen haberlere göre, toprak işçilerinin mücadelesi ve örgütlenmesi yayılmaktadır. Bu sayı haberini verdiğimiz Kahramanmaraş'ta kurulan Tüm-Toprak-İş Sendikası, Söke'de yürütülen mücadelenin Maraş'taki toprak işçilerine ışık tuttuğunu belirtmiş ve faşizme, revizyonizme karşı mücadele edeceğini, toprak işçilerinin mücadelesini ilerletmek için sonuna kadar direneceğini açıklamıştır.

Adana'da toprak işçilerinin mücadelesini desteklemek için bildiri yayınlayan devrimci örgütler, Adana'daki toprak işçilerinin durumunun da Söke'deki toprak işçilerinin durumundan farklı olmadığını belirtmektedirler.

Toprak işçilerinin mücadelesi gittikçe yayılıyor. Bize düşen görev bu mücadeleyi daha da yaymak ve toprak işçilerinin örgütlenmesini sağlamaktır.

Toprak işçileri yoksul köylülerle birlikte ortaçağ kalıntılarına karşı verilen demokratik devrim mücadelesinin öncüsü ve belkemiğidir. Toprak işçilerinin örgütlenmesinin güç kazanması ağalara karşı verilen toprak devrimi mücadelesinin güç kazanmasını sağlayacaktır.

TOPRAK İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİNİ KÖYLÜLERİN TOPRAK VE HÜRRİYET MÜCADELESİ İLE BİRLEŞTİRMELİYİZ

Toprak işçilerinin haklarının gerçekleşmesi için mücadele ederken, esas ağırlığı devrimci isteklerin yayılmasına vermeliyiz. Çünkü köylülerin ve bütün halkımızın gerçek kurtuluşu, toprak ağalarının ve büyük para babalarının iktidarının yıkılmasıdır.

Toprak ağalarının ve beylerin topraklarına el konmalı, bu topraklar köylüye dağıtılmalıdır!

Toprak işleyenin, su kullananındır!

Ortaçağdan kalma baskı ve sömürü, yalnız köylerde değil, şehirlerde, fabrikalarda, toplumumuzun her alanında varlığını devam ettirmektedir. Bütün bunların kökünü, demokratik devrim temizleyecektir.

TOPRAK AĞALARININ MÜLKİYETİNİN REVİZYONİST BEKÇİLERİ

Revizyonistler, toprak beylerinin kutsal mülkiyetini savunmak için ellerinden geleni yapıyorlar. «Yürüyüş» dergisi köylülerin şöyle dediğini yazıyor: «Biz onun toprağına sahip çıkmıyoruz ki, Biz ondan toprak istemiyoruz. Bizimki ekmek davası.» «Biz onun toprağını elinden almıyoruz ki, yevmiye istiyoruz.» (Yürüyüş, sayı 13 s. 4).

Köylülerin talebi ücret artışı ile sınırlı kaldığı için, Boran revizyonistleri neredeyse zil takıp oynayacaklar. Onlar da, tıpkı MC faşistleri gibi köylünün toprak talebini bastırmaya çalışıyorlar. Revizyonistler, köylünün ebediyen yarı-köle olarak kalmasını istiyorlar. Onlar, köylünün bütün isteklerinin bir dilim ekmek ve yevmiyenin üç-beş kuruş artmasıyla sınırlı kalmasını istiyorlar. Çünkü, büyük toprak mülkiyetinin yıkılması, bu kahpe düzenin can damarıdır. Ağalar yıkılmaya başladı mı, ortaçağ karanlığının sonu yaklaşmış, artık şafak sökmeye başlamış demektir.

Gerçek, revizyonistlerin göstermek istediği gibi midir? Türkiye'de kapitalizmin en gelişmiş olduğu bölgelerde dahi güçlü bir toprak talebi vardır. Köylüler, «toprak sizin neyinize» diyenleri kazma kürekle kovalarlar. Türkiye'de demokrasi ve hürriyetin gerçekleşmesi, en başta büyük toprak mülkiyetinin yıkılmasından ve köylünün toprağa kavuşmasından geçer.

AĞALARIN TAPUSU DELİNMEDEN DEMOKRASİ VE HÜRRİYETE KAVUŞAMAYIZ

Revizyonistler, bin yıllardan beri yaşayan büyük toprak mülkiyetinin köylü yığınları üzerindeki ideolojik baskısına dayanıyorlar. Röportaj için gelen bir gazeteciye, «masum» isteklere sahip olduklarını anlatmak isteyen köylünün sözlerine mal bulmuş mağribî gibi sarılıyorlar. Hilmi Fıratların, Fahri Tanmanların, Özbaşların, Kocaönerlerin toprak mülkiyetinin yaşaması, revizyonistler için de ölüm-kalım meselesidir. Bu sebeple, eğer köylü, toprak ağalarının mülkiyetine saygısını göstermek için Hilmi Fırat'ın ayağına kapanacak olsa, Boran revizyonistleri bunu yazacak ve bu davranışı göklere çıkaracak. Revizyonistler, «tapuyu deldirmiyeceğiz» diyen Demirel'lerle aynı safta yer alıyorlar.

Toprak ağalığı, bugünkü sömürü ve zulüm düzeninin en zayıf noktasıdır. Böyle olduğu içindir ki, hâkim sınıflar en şiddetli zorbalığı bu noktada uyguluyorlar. Revizyonistler, toprak talebini ve devrim isteğini bastırmak için varlarını yoklarını bu noktaya koyuyorlar.

Ortaçağ zulmünü yıkma ve yurdumuzu emperyalizmin tahakkümünden kurtarma mücadelemizde, kavrayacağımız halka, büyük toprak mülkiyetine el konması, tefeciliğin kökünün kazınmasıdır.

Toprak ağalarının tapuları delinmeli ve topraklar köylüye dağıtılmalıdır. Toprak meselesinin tek çözüm yolu budur. Demokrasinin özü toprak meselesidir.

İşçi sınıfı, bu halkayı kavrayarak milyonlarca köylüyü demokratik devrim mücadelesine seferber edebilir, emperyalizmi ve ortaçağ zincirlerini şehirde ve fabrikada da parçalayarak sosyalizm önündeki bütün engelleri yıkabilir.

Ekonomik ve demokratik haklar için yürütülen her mücadeleyi, millî demokratik devrim hedefine bağımlı kılmalıyız. Bütün Türkiye halkına tek kurtuluş yolu olan devrimci iktidar hedefini göstermeliyiz. Halkımızın devrim mücadelesini boğmak isteyen ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı emekçi yığınların bilincini sağlamlaştırmalıyız.

Faşizm ve revizyonizm emekçi yığınların ayakları altında ezilecektir!
Demokrasiyi nasırlı ellerimizle kuracağız!

Her türlü faşist baskıya rağmen ODTÜ Öğrencileri Dimdik Ayakta!

Ne faşist Rektör Somer'in oyunları, ne tehditler, ne jandarma dipçiği ODTÜ öğrencilerinin mücadelesini durduramadı.

Ne sıkıyönetim yasakları, ne Mamak cezaevi işkenceleri, ne hile, ne tertip ODTÜ öğrencilerini yıldıramadı.

Sandılar ki, ODTÜ - DER'i kapatırlarsa, öğrencileri coplarlar, döverlerse bu şerefli direnişi kırabilirler.

Sandılar ki, «imtihana 2000 öğrenci girecek» diye yalan söylerlerse, ODTÜ öğrencisini birtakım tavizlerle kandırmaya çalışırlarsa mücadeleyi sona erdirebilirler.

Faşist rektör, mütevelli heyet, faşist MC iktidarı, jandarma, polis, fena yanıldılar.

Onurlu başlar halk düşmanlarının önünde eğilmedi.

ODTÜ öğrencileri dimdik ayakta.

Polis+Faşist işbirliğine SON verilmelidir

ODTÜ-DER Başkanı Levent Resul'ün HALKIN SESİ'ne Demeci

Tek Bir Yürek Olmayı Mücadele İçinde Öğrendik

Orta Doğu Teknik Üniversitesinin şanlı bir mücadele geçmişi ve geleneği vardır.

1968'lerde Amerikan emperyalizmine karşı mücadelenin meşalesi, Kommer'in arabasının yakılmasıyla ODTÜ'de tutuşturulmuştu.

12 Mart'ın getirdiği her türlü faşist baskıya, şiddet ve tertibe ODTÜ öğrencileri bu meşalenin alevlerini kalplerinde ve bilinçlerinde taşımanın verdiği güçle karşı koydular.

12 Mart döneminin en karanlık günlerinde bile, mücadele, dağınık ve çok gerilemiş bir şekilde de olsa sürdürüldü.

Ne var ki, devrimci mücadelenin ülke çapındaki yenilgisi ve bunun yarattığı gerileyişin etkileri ODTÜ'de şiddetli oldu; öğrencilerin öğretim üyelerinin ve işçilerin üniversitede kazandıkları tüm demokratik hak ve özgürlükler ellerinden alındı. Üniversite yönetimi, faşist diktatörlüğün en sadık köpeklerine terkedildi. Önder durumundaki öğrenciler, ilerici öğretim üyeleri ve devrimci işçiler üniversiteden atıldılar. Jandarma, üniversite içi bir «kurum» haline geldi. Rektör, yöneticiler bellerinde tabancayla dolaşıyor, muhbirlik yaygın bir şekilde işletiliyordu.

12 Mart döneminde ODTÜ nün yapısında birçok faşist değişiklik yapıldı. Bunların açtığı derin yaralar hâlâ kanamaktadır. O zamandan beri ne rektör değişti, ne mütevelli heyetinin yapısı farklılaştı, ne de faşist yönetmelikler yürürlükten kalktı. Ülke çapında yeniden yükselen mücadele ise ODTÜ öğrencilerini etkiliyordu. Öğrenciler her türlü saldırı ve baskıya karşı başlarını ve yumruklarını kaldırmaya, mücadele içinde örgütlenmeye başladılar.

Amerikan emperyalizmine, faşist diktatörlüğe karşı mücadele yükseliyordu. Bizler gasbedilmiş haklarımızı geri almaya kararlıydık.

Ülkede faşist baskılara ve bunların üniversitedeki yansımalarına karşı mücadelenin ancak faşist diktatörlüğün karşısına dikilerek yürütülebileceğini kavradık. Revizyonist ve pasifist görüşleri, kitleye güvenmeyen ve seçkin azınlığa ('kadrolar esastır' anlayışına) dayanan görüşleri bir bir aşarak ezdik. Elbette revizyonizmle devrimci görüşler arasındaki mücadele şimdi de en şiddetli biçimiyle sürüyor.

Esas mücadelenin kitleden kopuk olamayacağı, kitlesel mücadele olduğu pratik içinde ortaya çıkıyordu. Böylece devrimci öğrencilerin önderliğinde güçlü bir demokratik, anti-faşist hareketin temelleri atıldı. ODTÜ öğrencilerinin gittikçe daha iyi örgütlenen demokratik hareketi, faşist üniversite yönetiminin hesap vermesini, öğrencilerin gasbedilen akademik ve demokratik haklarının geri verilmesini istiyordu.

Üniversite yönetimi 31 Martta MC'nin işbaşı etmesiyle birlikte iyice saldırganlaştı. 14 Mayıs günü disiplin cezalarının kaldırılması, jandarmanın okuldan çekilmesi ve dönemin uzatılması talepleriyle rektörlüğe başvuran öğrenci temsilcileri kovuldu. İşte şanlı boykotumuz o gün başladı. Haklarımız verilmedikçe sürecek olan boykotumuz, başarısını ve güçlülüğünü öğrenciler arasındaki demokratik tartışmalara ve forumlara dayanarak saptanan politikasından almaktadır. Öğrenciler tek bir yumruk, tek bir yürek olmayı mücadele içinde öğrendikleri ve örgütlülüklerini kıskançlıkla savundukları için başarıya ulaşacaklardır. Gericilerin, faşistlerin, faşist diktatörlüğün mücadelemiz karşısında gerilemesi de, saldırması da bize mücadelemizin etkinliğini gösteriyor. Tüm halkımızın bize gösterdiği sıcak sevgi ve destek gene haklı mücadelemizin güçlülüğünü göstermektedir.

Bugün boykot hâlâ sürüyor. Öğrenciler talepleri gerçekleşinceye kadar ne derslere ne de sınavlara girmeyecekler. İki aydır süren boykotun yarattığı baskıları, arkadaşlarımız kese kâğıdı imal ederek, ayakkabı boyayarak, çanta yaparak ve kan vererek karşıladılar. Dayanışmamız örnek olacak düzeylere ulaştı.

Mücadelemizi halkımıza anlatabilmek için her türlü tehlikeyi göğüsleyeceğiz. Devrimci bir yaratıcılık ve enerjiyle çalışıyoruz. Bütün bunlar faşist diktatörlüğün var gücüyle üzerimize çullanmasına yol açıyor. Arkadaşlarımız rastgele toplanıyor, kurşunlanıyor, coplanıyor. Ama biz mücadelemizi sonuna kadar yürütmeye kararlıyız. Direnişimizi kimse kıramayacak! Mamak'da işkence gören bir arkadaşımız şöyle diyor: «Mamak'a kör bıçaklar olarak girdik, bilenmiş olarak çıktık!»

Faşizme karşı mücadelede bilenmiş 9.000 ODTÜ öğrencisi adına bütün halkımıza şunları söylemek istiyorum:

BİRLEŞELİM, FAŞİZMİ YERLE BİR EDELİM!

KAHROLSUN FAŞİZM!

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

YAŞASIN YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖZERK VE DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİ!

ODTÜ - DER'İN KAPATILMASI KARARI TAMAMEN KANUNSUZDUR!

Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencilerinin demokratik örgütü olan ODTÜ-DER, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının kararıyla kapatılmıştır. Sıkıyönetim böylelikle ODTÜ öğrencilerinin mücadelesini durduracağını ve öğrencilerin şerefsizce boyun eğeceğini zannetmiştir. Ama sıkıyönetim fena yanılmıştır. Her türlü baskı ve düzenbazlığa rağmen, ODTÜ öğrencilerinin mücadelesi devam etmektedir.

Sıkıyönetim, ODTÜ - DER'in kapatılmasına gerekçe olarak, «Orta Doğu Teknik Üniversitesi Öğrenci Derneğinin, yayınladığı bildiriler ve açıklamaları ile 9.000 öğrencinin hayatı ve geleceği ile oynar bir tutum içinde bulundukları»nı ileri sürmüştür. Kimdir 9.000 öğrencinin geleceğiyle oynayan? ODTÜ mücadelesini faşist tehditlere rağmen yiğitçe sürdüren, öğrencilerin bağrından çıkmış olan ODTÜ-DER mi, yoksa kuzu postuna bürünenler mi? Mamak cezaevinde ODTÜ öğrencilerine işkence yapanların öğrencilerin geleceğini düşündüğüne kim inanır?

Sıkıyönetimin ODTÜ - DER'i kapatma kararı tamamen kanunsuzdur. Bütün demokratik kuruluşlar, bütün işçi sendikaları, bütün işçiler, köylüler bu kanunsuzluğun önüne dikilmelidir.

Yeter artık! Çekin ellerinizi ODTÜ'den!

Ege'de, Maraş'ta, Adana'da, her yerde toprak işçileri örgütleniyor

MARAŞ'DA TÜM TOPRAK-İŞ SENDİKASI KURULDU

Maraş'da yeni kurulan Tüm Toprak - İş Sendikası Başkanı Musa Eliş, bir bildiri yayınlayarak toprak işçilerinin meselelerini dile getirmiş, mücadele hedeflerini açıklamış ve sendikalarına daha baştan yapılan baskıları anlatmıştır. Tüm Toprak - İş Sendikasının bildirisinde şöyle denmektedir:

Bir yandan ağalar, kapitalist çiftçiler, öte yandan az topraklı ve topraksız köylüler, ovanın sınıf yapısını gösteriyor. Ovada kapitalizm ve feodalizm içiçe yarı - feodal bir yapı teşkil etmektedir. Topraksız köylülerin toprak mücadeleleri, ortakçılık, yarıcılık, tefecilik vs. feodalizmin varlığını, modern tarımın yapılması, ücretli işgücüne başvurulması kapitalizmin varlığını kanıtlayan delillerdir. Bu durum kitlelere büyük acı çektirmektedir. Tarım işçileri ise daha da ağır şartlar içinde yaşamaktadır. Çünkü hiç bir ekonomik ve sosyal hakları yoktur. Ücretler ağaların istediği şekilde olur. Tarım işçilerinin örgütlenme talebi REVİZYONİST sendikacılar tarafından büyük ölçüde zedelendi. 1973 yılında ovanın merkezi olan Narlı'da bir şube açan Çapa - İş faaliyetlerine başladı. Örgütlenmede çavuşlara (dayıbaşılarına) dayanan bir politika izledi. Bu durum onları toprak ağalarıyla uzlaşmaya götürdü. İşçilerin haklı talepleri doğrultusunda yapmış olduğu greve önderlik edemeyip, grevin ikinci günü işçileri işbaşı yapmaya zorladı. Jandarmanın bir baskısı neticesinde sendikayı bırakıp, Gaziantep'e kaçtılar. Bugün de adını Devrimci Toprak - İş olarak değiştiren bu sendika gerçek bir işçi sendikası olamaz. Fakat revizyonist ve faşist sendikaların aldatmacaları işçilerin örgütlenme ve mücadele taleplerini durduramadı. Hattâ daha da artırdı. İşte biz, işçilerin bu taleplerinden hareket ederek bir sendika kurmaya karar verdik.

Uyanan halk kitlelerine hâkim sınıfların daima baskısı olmuştur. Tarım işçilerinin haklarına gerçek bir sendika ile sahip çıkacağını anlayan hâkim sınıflar sendikanın kurulmaması için ellerinden gelen çabayı gösterdiler. 6.6.1975 tarihinde Kahramanmaraş'da Tüm Toprak - İş Sendikasının kurulması için ilgili makamlara başvurduk. Fakat sendikanın kurulması bir ay gibi uzun bir zamandır engellenmektedir. Emniyet Müdürlüğüne gerekli işler için giden arkadaşlara dayak atılmakta ve hakaretler yapılmaktadır.

Fakat bütün bu baskılar ve oyunlar karşısında yılmayacağız. Halkımıza gerçek sendikacılığın ne olduğunu göstereceğiz. Önümüzdeki görevlerde kardeş TOPRAK - İŞ sendikasının mücadelesi bize ışık tutuyor. Ayrıca TOPRAK - İŞ Sendikası da kurulduğundan bu yana bütün baskıları göğüsleyerek Sazlıköy'deki direnişi başlattı. Biz de tarım işçilerinin haklarını baskıları göğüsleyerek ve mücadele ederek alacağız. TOPRAK - İŞ'in Sazlıköy'deki mücadelesini desteklediğimizi ve onlarla dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz.

KARDEŞ TOPRAK - İŞ SENDİKASI YÖNETİCİLERİNİN TUTUKLANMASINI PROTESTO EDİYOR VE DERHAL SERBEST BIRAKILMALARINI İSTİYORUZ!

KAHROLSUN REVİZYONİST VE FAŞİST SENDİKACILIK!

YAŞASIN TARIM İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ!»

AĞA - ÇAVUŞ PAZARLIĞINA PAYDOS!

Elim iş tutmaya başladıktan beri ağa topraklarında çapa vurup pamuk toplarız, ağaların tarlalarının çöpünü toplar ayrığını seçeriz. Aşağı yukarı iki mevsim ağalara hizmet ederiz. Sabah erkenden akşama kadar büyüklü küçüklü çalışırız. Şimdi de çapa vurmaktayız, günlerden beri çapa vurduğumuz halde kaç lira yövmiye alacağımızı hâlâ bilmiyoruz. Kaçtan çalıştığımızı sorulduğunda «el müslüman seyrine» diye cevap veriyorlar. Bu sözün gerçek anlamı aslında şudur; «Kadıoğlu, Emiroğlu, Filo ne derse». Bölgemizde iş sonu işçilerin ücretlerini bunlar tespit ederler. Bu yüzden çok düşük bir ücretten her yıl hesabımız kesilir. Biz tarım amelelerî birleşip örgütlenmediğimiz sürece bu durum böyle devam edecektir. Kaderimizi Ağayla - Çavuş arasında yürütülen pazarlığa bırakmamalıyız. Ağalara karşı mücadele ederek haklarımızı elde edeceğimize inanıyoruz.

İşçiler bir güç olarak ortaya çıkacaklardır. Çalışma saatlerini biz karar altına alacağız. Ücretlerimizin tespit edilmesini «el müslüman seyrine» gibi bahanelerle ağaların eline terk etmeyeceğiz. Ağalar bizi çapada çalıştırırken götürüp inşaatlarında çalıştıramıyacak. Ağaların kendi özel işlerini yapmayacağız. Ağalar bizim elimizden çapayı alıp hoşuna gitmeyen kimseyi işten kovamıyacak. Kararlar çavuşlarla ağalar arasındaki pazarlıklarda verilmeyecek. Bundan böyle kararı biz kendimiz vereceğiz.

Pazarcıklı Devrimci Bir Tarım Amelesi

ÇUKUROVA'DAKİ TOPRAK İŞÇİLERİ DE AYNI DURUMDA

Söke'de direnişe geçen toprak işçilerinin örgütlenmesinden ödleri kopan toprak ağaları, bu direniş Türkiyenin diğer yerlerindeki tarım işçilerine de örnek olur diye jandarmayı ve polisi işçiler üzerine yolladılar. Bu direnişte şunu bir kere daha gördük: Polis ve jandarma toprak ağalarının menfaatine çalışmaktadır.

Bölgemizde de aynı durum hüküm sürüyor. Binlerce tarım işçisi gün doğumundan gün batımına kadar karın tokluğuna, hiç bir sosyal güvenlikleri olmadan çalışıyorlar. Dayıbaşıların (elcilerin) işçiler üzerindeki baskı ve sömürüsü yoğun bir şekilde devam ediyor.

Tarım işçilerinin ve Toprak - İş sendikasının üzerindeki ağa ve jandarma baskısını kınadığımızı ve nefretle karşıladığımızı kamuoyuna açıklarız.

Adana Halk Birliği ● Mersin Halk Birliği ● İskenderun Halk Birliği ● Samandağ Yurtsever Halk Derneği ● Tarsus Devrimci Gençlik Derneği ● Töb - Der Adana Şubesi ● Mem - Der Adana Şubesi ● Adana Yüksek Öğrenim Kültür Derneği ● Türkiye Gıda - İş Sendikası Gün. Böl. Temsilciliği ● Lastik - İş Adana Şubesi ● Sosyal - İş Adana Şubesi ● Adana Kapı - İş Sendikası.

SÖKE OVASINDAN YÜKSELEN SESE KULAK VERELİM!

Söke ovasından yükselen yoksul kardeşlerimizin sesine kulak verelim! Ağaların, beylerin zalim ve sömürücü yüzünü teşhir eden, mücadele içinde birleşerek teşkilâtlanan tarım işçilerini bütün gücümüzle destekleyelim. Patronlara karşı fabrikalarda ve atelyelerde verdiğimiz mücadeleyi, tarım işçisi yoksul köylü kardeşlerimizin mücadelesiyle birleştirelim.

Sendikacılar serbest bırakılsın!

Bütün demokratik kuruluşlar — Sendikalar bu kanunsuzluklara karşı çıkmalıdırlar.

● Devrimci Gençlik Birliği ● Devrimci Gençlik Derneği ● Mecidiyeköy Halk Birliği ● Fikirtepe Halk Birliği ● Tunceli Yardımlaşma ve Yurt Yaptırma DER. ● Bingöl Devrimci Kültür ve Dayanışma Der. ● Anadolu Yakası Devrimci Liseliler Birliği ● Haliç Halk Birliği Derneği.

SÖKE'DE TOPRAK - İŞ SENDİKASINA ÜYE İŞÇİLERİN BAŞLATTIĞI HAKLI DİRENİŞİ SONUNA KADAR DESTEKLİYORUZ

Yürekli ve yiğit tarım işçilerinin Söke'de haksızlıklara karşı başlattıkları direniş, yakın bir gelecekte bütün Türkiye'ye yayılacaktır. Yıllardan beri Anadolu'nun geri ve yoksul bırakılmış köylüleri birtakım simsarlar (dayıbaşılar) tarafından büyük toprak sahiplerine ve ağalara çok ucuza satılmışlardır. Büyük ücret verileceği söylenerek aldatılan yoksullar, çağımızda artık hayvanın bile taşınamayacağı kamyonların üstünde günlerce yol çilesi çekerek pamuk işçiliğine getirilir ve birer köle gibi çalıştırılırlar. Köylerine dönmek için yol parası bile kalmayan bu işçiler esirden farksızdırlar.

Söke'deki direniş, bir soygun şebekesi teşkil eden ağa - patron - eşraf - egemen yanlısı idare ve sarı sendika beşli çarkını kırma savaşının başlangıcıdır.

İş kolları ayrı da olsa, bütün sendikalar işçi sınıfının bu mücadelesine destek olmalıdırlar.

İşçi sınıfının mücadelesini bir bütün olarak görmeyen ve bu mücadeleye dar rekabetçi açılardan bakarak desteklemeyen sendikacılar sarıdır ve patronların işbirlikçisidir.

Haksız ve kanunsuz olarak tutuklanan sendikacıların bırakılması için mücadele edelim.

Tüm sanayi işçileri, sendikaları ve örgütleri aracılığıyla toprak işçilerinin mücadelesini desteklemelidir.

Bundan sonra toprak işçilerinin ve yoksul köylülerin daha birçok yerde haklarını almak için çetin mücadele vermesi gerekiyor. Toprak - İş'in Söke'de yiğitçe bu mücadele bayrağını açmıştır.

YAŞASIN İŞÇİLERİN VE KÖYLÜLERİN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

İLERİ MADEN - İŞ Sendikası Genel Başkanı Muzaffer Bal

TOPRAK İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİNİ DESTEKLİYELİM

Toprak - İş'in önderliğinde örgütlenen toprak işçilerini ve örgütsüz olarak mücadele veren diğer toprak işçilerini var gücümüzle destekliyelim.

baskı ve tertipleri de işçi sınıfının örgütlenme hakkına indirilmiş bir darbe olarak görmekteyiz. Haksız yere tutuklanan sendikacılar serbest bırakılmalıdır!

ÇAĞDAŞ METAL - İŞ SENDİKASI BAŞKANI F. IŞIKLAR

TOPRAK - İŞ SENDİKASI, BÜTÜN HALKIN DESTEĞİNİ BEKLİYOR! YAKIFLAR BANKASI SÖKE ŞUBESİ HESAP NO: 20/05057-1

Bu sayımızda Batı Avrupa ülkelerinin durumunu ele alacak ve dünya proletaryasının Batı Avrupa'nın birliği konusundaki tutumunu inceleyeceğiz.

Dünya Halklarının Baş Düşmanı ABD ve SSCB'd

Ne Amerikan, Ne Ru

Yaşasın Dünyanın Öz

Son on yıllık dönemin tecrübesi, ülkemizdeki revizyonistlerin emperyalizme karşı mücadele etmediklerini gösterdi. Onlar, Amerikan emperyalizmine karşı halkın yükselen mücadelesini, pasifleştirmeye çalıştılar. Bugün de Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı Türkiye halkının uyanıklığını köreltmeye, Sovyetler Birliği'nin ülkemiz üzerindeki nüfuzunun artmasını sağlamaya çalışıyorlar. Bu revizyonistlerin şimdi birdenbire Avrupa aleyhtarı kesilmeleri nerden geliyor?

Onlar, Batı Avrupa emperyalizmine karşı dünya haklarının ve Avrupa halklarının yanında değildirler. Onlar, Avrupa ülkeleri ve halklarının bağımsızlık ve egemenliğine karşı Sovyet sosyal-emperyalizminin yanındadırlar.

İKİNCİ DÜNYA ÜLKELERİ, İKİ SÜPER DEVLETİN BASKI, DENETİM VE SALDIRI TEHDİDİ ALTINDADIR

Batı Avrupa ülkeleri ve Japonya gelişmiş kapitalist ülkelerdir. Bunlar, Üçüncü Dünya ülkelerinin birçoğunu sömürmektedirler. Hattâ bazı Batı Avrupa ülkelerinin, sömürgecilik döneminden kalma imtiyazları dahi bulunmaktadır. Öte yandan bu kapitalist ülkeler, ABD ve Sovyetler Birliği'nin sömürü, denetim ve saldırı tehdidi altındadırlar.

İkinci Dünya adı verilen bu ülkeler, iki süper devlete göre oldukça zayıftırlar. Dünya hegemonyası mücadelesinde iki süper devletle yarışacak durumda değildirler. Bugün Avrupa ve Japon emperyalistleri ile iki süper devlet arasındaki çelişmenin nedeni, yeni nüfuz alanları kazanmak için ABD ve Sovyetler'e karşı mücadele veriyor olmaları değildir. Bugün, İkinci Dünya ülkeleri, hem mevcut dış pazarlarını ve dünyadaki imtiyazlarını, hem de bizzat kendi varlıklarını ve bağımsızlıklarını koruma durumundadırlar. İşte dünya proletaryasının ve Üçüncü Dünya ülkelerinin, iki süper devlete karşı mücadelede Batı Avrupa ve Japonya'yı kazanabilmesine imkân veren objektif temel budur.

Revizyonistler, Sovyetler Birliği'nin sosyalist bir ülke olduğunu, öte yandan bütün emperyalistlerin aynı güçte olduklarını ve hepsinin birden dünya hegemonyası için mücadele ettiğini, bu yüzden de hepsinin aynı derecede düşman olduğunu iddia ediyorlar. Onların esas amacı, iki süper devletin dünya halklarını savaş ve işgalle tehdit eden hegemonya mücadelesini gözlerden gizlemektir. ABD ile Batı Avrupa ve Japonya'nın «bütünleşmiş» olduğunu ve yekpare bir emperyalist blok meydana getirdiğini öne süren Troçkist görüşler de, Brejnev takipçilerinin bu demagojilerine hizmet etmektedir.

İKİ SÜPER DEVLET ARASINDAKİ REKABETİN ODAK NOKTASI AVRUPA'DIR

Batı Avrupa'nın iki süper devlete karşı mücadele ve birliğini savunmanın önemini artıran bir olgu daha vardır: ABD ve Sovyetler Birliği arasındaki dünya hâkimiyeti mücadelesi, bugün Avrupa üzerinde yogunlaşmıştır.

İki süper devlet arasındaki rekabetin odak noktası neden Avrupa'dır? Emperyalizm çağında yaşıyoruz. Sömürgecilik çağında esas sömürü biçimi, dünyanın geri alanlarının, hammadde kaynaklarının dıs ticaret yoluyla yağmalanmasıydı. Bugünkü emperyalizm çağında ise, esas sömürü biçimi, sermaye ihracıdır. Sermaye ihracı ise sadece geri ülkelere değil, esas olarak gelişmiş kapitalist ülkelere yapılmaktadır. Bu nedenle bugün. gelişmiş kapitalist ülkelerin kendileri de dünya hâkimiyeti mücadelesine hedef olmakta, paylaşılmakta ve yeniden paylaşılmaktadır. İşte bu nedenledirki, Brinci ve İkinci Emperyailst Paylaşım Savaşları da. esas olarak dünyanın geri alanlarında değil. tekelci kapitalizmin ve malî sermayenin en çok gelişmiş olduğu Avrupa'da cereyan etmiştir. Bu durum bugün de devam etmekte ve üçüncü bir dünya savaşında iki süper devlet arasında esas savas alanının Avrupa olacağını göstermektedir.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN BATI AVRUPA'DAKİ MENFAATLERİ

Bugün, ABD'nin yabancı ülkelere yaptığı yatırımların en önemli kısmı Batı Avrupa'ya yönelmektedir. Amerikan yatırımlarının bütün dünyadaki dağılımına bakıldığında, 1970'te, Kanada ve Batı Avrupa hariç olmak üzere dünyanın diğer bölgelerine yaptığı toplam yatırımın 20 milyar 500 milyon dolar, sadece Batı Avrupa'ya yaptığı yatırım ise gene 20 milyar 500 milyon dolar odluğu görülür. 1974 - 1980 dönemi için aypılması beklenen yatırımların dağılımı ise şöyledir: Kanada ve Batı Avrupa hariç dünyanın diğer blöeglerine 42 milyar dolar, yalnız Batı Avrupa'ya ise 92 milyar dolar!

ABD bu yatırımlar sayesinde Batı Avrupa ekonomilerinin birçok sektörünü kontrol etmektedir. Aynı zamanda, kendi iktisadî buhranlarını Batı Avrupa ülkelerinin sırtına yıkabilmektedir. ABD emperyalizminin en büyük yedek gücünü oluşturan bu yatırım ve imtiyazlar, ABD ile Avrupa ülkeleri arasındaki celismeleri şiddetlendirmektedir.

ABD, gerek bağımsızlık talebi gitgide güçlenen Avrupa ülkeleri ve halklarına karşı, gerekse dünyanın her köşesinde hegemonya mücadelesi verdiği Sovyetler Birliği'ne karşı Batı Avrupa üzerindeki hâkimiyetini koruyabilmek için, İkinci Dünya Savaşından bu yana askerî gücünün en büyük kısmını Batı Avrupa'da bulundurmaktadır. Hindiçini'de uğradığı yenilgilerden sonra ABD, Batı Avrupa'ya verdiği önemi büsbütün artırmıştır. ABD, NATO üzerindeki hâkimiyetini güçlendirmeye çalışarak, Sovyetler Birliği ile tâyin edici hesaplaşmaya Avrupa'da hazırlanmaktadır.

AVRUPA'DA BAŞ SALDIRGAN SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİDİR

Batı Avrupa'nın Sovyet sosyal-emperyalizmi için önemi nerden gelmektedir? Birinci olarak, Sovyetler Birliği, ABD emperyalizminin en önemli dayanağı olan Batı Avrupa'yı ele geçirmekle, Amerika'ya en ağır darbeyi vuracağını hesap etmektedir. İkinci olarak, Sovyetler Birliği, Batı Avrupa'nın gelişmiş sanayi ülkelerini ele geçirirse, buradan aldığı güçle dünyanın diğer bölgelerini de kolayca ele geçireceğini ummaktadır. Tıpkı Hitler gibi, Brejnev de gözlerini, gelişmiş bir teknolojiye ve kalifiye işgücüne sahip olan Batı Avrupa'ya dikmiştir.

ABD emperyalizminin gitgide gerilediği bugün, dünyanın yeniden paylaşılması talebi esas olarak Sovyet sosyal-emperyalistlerinden gelmektedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Avrupa'da baş saldırgan ve esas savaş kışkırtıcısı durumundadırlar.

Sovyetlerin saldırı ve istilâ plânları, Varşova Paktının savaş hazırlıklarında kendini göstermektedir. Sovyetler'in mutlak emri altında olan Varşova Paktının kara, deniz ve hava kuvvetleri, savunma ihtiyaçlarının çok ötesinde, ancak saldırı amacıyla açıklanabilecek olan bir düzeye ulaşmış bulunmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ve müttefikleri, piyade, tank ve uçak sayısı bakımından Batı Avrupa'daki Amerikan ve Avrupa kuvvetleri toplamının üç mislini bulan kuvvetlerini tamamen saldırı için mevzilendirmişlerdir. Aynı zamanda deniz kuvvetleriyle Batı Avrupa'yı Kuzey'den ve Akdeniz'den kuşatmanın provalarını yapmaktadırlar.

REVİZYONİSTLER BATI AVRUPA'YI SOVYETLER'E BİR TEPSİ İÇİNDE SUNMAYA ÇALIŞIYORLAR

Avrupa'da Sovyetler'in izlediği siyaset, ABD'nin Batı Avrupa üzerindeki nüfuzunu geriletmek ve bu arada Batı Avrupa ülkelerinin millî bağımsızlıklarını koruma amacıyla birleşmelerini önleyerek kendi hegemonyasını kurmaktır.

Sosyal-emperyalistler, bütün Avrupa'yı kapsayacak bir «Avrupa Ortak Güvenlik Sistemi»nin ve «Avrupa Çapında İktisadî İşbirliği»nin propagandasını yapıyorlar.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, Batı Avrupa ülkelerinin kendi aralarında birleşmelerini önlemek için, bütün Batı Avrupa örgütlerine dahil olmaya çalışıyorlar. Sosyal-emperyalistler, «Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı», «Stratejik Silâhların Sınırlandırılması Görüşmeleri» ve «Karşılıklı Kuvvet İndirimi Görüşmeleri» gibi uluslararası konferanslarda, Batı Avrupa'nın savunmasını zayıflatmaya, Batı Avrupa ülkelerini bölmeye ve bir kısmını kendi taraflarına kazanmaya çalışıyorlar.

Sovyetler'in kendi hâkimiyetleri altındaki COMECON ile AET arasındaki iktisadî ilişkileri geliştirmeye çalışmaları, Kuzey Avrupa Ülkeleri Örgütü'ne girmek için müracaat etmeleri, aynı zamanda İngiltere'nin AET'na girmesini önlemek için İngiltere'deki ABD işbirlikçileriyle birleşerek yoğun bir kampanya yürütmeleri, Batı Avrupa'yı kendileri için yutulmaya hazır bir lokma haline getirmeyi amaçlayan siyasetlerinin en son örnekleridir.

Sovyetler Birliği, Batı Avrupa'yı ele geçirmek için Avrupa ülkelerindeki revizyonist partileri ve modern revizyonist ideolojiyi de Batı Avrupa halklarının mukavemetini kıracak bir beşinci kol olarak kullanmaktadır. Revizyonist partiler, Batı Avrupa'yı Kremlin'deki efendilerine bir tepsi içinde sunabilmek için Batı Avrupa'nın bir-

liğine ve ülkelerinin
masının güçlendirilm
Çin'in ve Üçüncü
birliğini destekleyen
gara koparmaktadırl
Halk Cumhuriyeti'ne
rı kampanyası aça
nistler de, rollerini
vizyonist ustalarınd

BATI AVRU ÜÇÜNCÜ MÜTT

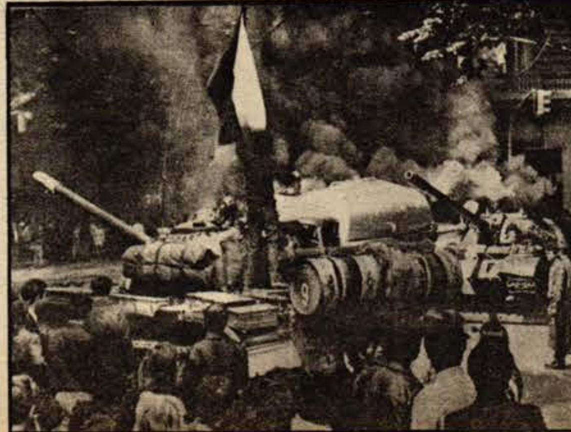
Gerek iki süper
se dünya halklarını
gelişen mücadelesi,
ya gibi gelişmiş
kendi aralarında birl
cü Dünya'ya karşı ik
lı bir tutum almaya
cü Dünyanın iki sü
cadelesinin gelişmesi
lerinin birleşme çab
dır.

Batı Avrupa'nın
özellikle Batı Avrup
yet yayılma stratejisi
tı Avrupa ülkeleri
varolan Amerikan se
lığına karşı, pazarla
bizzat varlıklarını k
tedirler. Bu, dünya
cü Dünya açısından
dir ve desteklenmel

Batı Avrupa ülk
zin tekrar tekrar be

Bir süper kendi kazm

Vietnam'da Amerika (1968)

Çekoslovakya'da Rusya (1968)

! (2)

s Tankları ür Halkları!

msız millî savun-
karşı çıkmakta,
ının Batı Avrupa
tlerine karşı yay-
ı zamanlarda Çin
yoğun bir saldı-
emizdeki revizyo-
Avrupa'daki re-
ğrenmektedirler.

ÜLKELERİ IYANIN İDİR

ın baskısı, gerek-
peryalizme karşı
vrupa ve Japon-
ist ülkeleri hem
e, hem de Üçün-
r devletten fark-
amaktadır. Üçün-
levlete karşı mü-
Batı Avrupa ülke-
ıa güç katmakta-

lci burjuvazileri,
tehdit eden Sov-
e gene bütün Ba-
yoğun bir şekilde
yesi ve askerî var-
imtiyazlarını ve
ak için birleşmek-
etaryası ve Üçün-
değil, iyi bir şey-
r.
, revizyonistlerimi-
ıekten çok hoşlan-

dıkları gibi, emperyalist ülkeler olmakla birlikte, iki süper devletle olan çelişmelerinden ötürü, Üçüncü Dünyaya karşı ABD ve Sovyetler Birliği'nden farklı bir tutum izlemektedirler. Meselâ, 1973 Arap-İsrail savaşından ve Arap petrol ambargosundan sonra, Batı Avrupa ve Japonya, Arap ülkelerine yakınlaşmışlardır. Arap petrol ambargosu, petrol ihtiyaçlarının büyük kısmını Orta Doğu'dan sağlayan Batı Avrupa ülkelerini ve Japonya'yı ABD'den farklı bir tavır almaya itmiştir. Bu ülkeler, İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilmesini, Filistin halkının meşru haklarının tanınmasını talep etmişler, petrol üreten ülkeler ile ikili anlaşmalar yapmışlardır. Bunun yanısıra, Hindiçini'deki Amerikan saldırısı, Kıbrıs'taki darbe ve Türk istilâsı, ABD ve Sovyetler'in nükleer silâh tekeli, deniz hukuku konferanslarında Üçüncü Dünyanın iki süper devlete karşı mücadelesi, hammadde ve doğal kaynakların âdil bir şekilde değerlendirilmesi, Avrupa'nın güvenliği ve bizzat Ortak Pazar'ın geleceği konularında Batı Avrupa ülkeleri iki süper devletten ayrı bir tutum izlemişlerdir.

Bununla beraber, gelişmiş kapitalist ülkeler ile Üçüncü Dünya ülkelerinin birçoğu arasında hâlen sömürü ilişkileri mevcuttur. Ancak, bağımsızlık ve milli kurtuluş mücadelelerinin bütün dünyada yükselmesi, aynı zamanda iki süper devlet arasında savaş ihtimalinin artması, Batı Avrupa ve Japonya'yı Üçüncü Dünyanın taleplerini kabule zorlamaktadır. Esasen Üçüncü Dünya ülkeleri de, iki süper devlete karşı Batı Avrupa'nın birliğini desteklemekle birlikte, Batı Avrupa ve Japonya'nın kendilerini sömürmesine karşı mücadele etmekte, İkinci Dünya ile eşit ilişkiler talep etmektedirler. Çin'in Batı Avrupa'nın birliğini desteklemesini «dünya halklarına karşı AET emperyalizmini desteklemek» gibi göstermeye çalışan revizyonistler, meselenin bu yönünü örtbas etmeye çalışmaktadırlar.

REVİZYONİSTLER, ÂLEMİ KÖR, MİLLETİ CAHİL SANIYORLAR

Halklar, iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'ne karşı birleşilebilecek bütün güçlerle elbette birleşeceklerdir. Ama iki süper devlete karşı gelişmiş kapitalist ülkelerle ittifak yapılması, Batı Avrupa ve Japonya'nın halklar üzerindeki sömürüsüne göz yummak anlamına mı gelir? Revizyonistlerin metafizik mantığı, meseleyi şöyle göstermektedir: Bir şeyle ya hep mücadele edilir, ya da hep ittifak yapılır... İşte bu yüzden onlar, dünya halklarına karşı hep mücadele etmekte, emperyalistlerle **bu noktada** hep ittifak yapmaktadırlar. Halkın mantığı ise şudur: Herhangi bir güç iki süper devlete karşı çıkıyorsa, o noktada ittifak yapmak; aynı güç halkları sömürmeye kalkıştığı noktada onunla mücadele etmek. «Hem ittifak, hem mücadele», tek tek ülkelerde olsun, dünya çapında olsun, her birleşik cephenin temel meselesidir.

Revizyonistlerin mantığını örneklerle çürütelim. Bütün ülkelerin devrimci güçleri, Arap ülkelerinin İsrail saldırganlığına karşı mücadelesini destekliyorlar. Bu tutum, Arap halklarına karşı Arap burjuvazisini desteklemek anlamına mı gelir?

Bütün ülkelerin devrimci güçleri, önderliğinin sınıfsal niteliği ne olursa olsun, emperyalizme karşı verilen bütün bağımsızlık ve milli kurtuluş mücadelelerini destekliyorlar. Bu tutum, o ülke proletaryasına ve emekçi halkına karşı o ülkenin burjuvazisini desteklemek anlamına mı gelir?

Lenin ve Üçüncü Enternasyonal, İngiliz emperyalistlerine ve Yunan istilâcılarına karşı Kemalist burjuvazinin önderliğinde verilen Milli Kurtuluş Savaşımızı desteklediler. Acaba revizyonistlerimiz, Lenin'in bu tutumunun, Türkiye halkına karşı burjuvazinin desteklenmesi demek olduğunu mu iddia ediyorlar?

Nihayet, büyük Marksist-Leninist Stalin, o zamanlar dünya gericiliğinin merkezi olan Hitler faşizmine karşı Amerikan ve İngiliz emperyalistleriyle ittifak yapmadı mı? Stalin, bu emperyalist ülkelerin dünya halkları üzerindeki sömürü ve zulmünü mü destekliyordu? İşte bugün Çin Halk Cumhuriyeti'nin devrimci dış siyasetine saldıran revizyonistlerin babaları olan o zamanki revizyonist ve Troçkistler, Stalin'in dış siyasetine karşı tam da bu suçlamayı yöneltiyorlardı. İkinci Dünya Savaşından önceki revizyonist ve Troçkistler, sosyalist Sovyetler Birliği'ne karşı Hitler faşizmiyle birleşiyorlardı. Bugünkü revizyonistler ise, dünya halklarına ve gerçek sosyalist ülkelere karşı sosyal-faşist Sovyetler Birliği'ni destekliyorlar.

SAHTE «SOSYALİSTLER» DE, «NASYONEL SOSYALİSTLER» MEZARINA GÖMÜLECEKTİR!

Revizyonistler, «bir ülkenin devrimciliği, dünya sosyalist sistemiyle olan bağlarıyla ölçülür» (Kitle, sayı: 64) demekle, bütün siyaset ve faaliyetlerinin Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılmasına hizmet ettiğini itiraf etmiş bulunuyorlar. İşte bu yüzdendir ki onlar, iki süper devlete karşı en kararlı mücadeleyi yürüten dünya proletaryasına, Çin Halk Cumhuriyeti'ne ve büyük Marksist-Leninist Mao Zedung'a adice saldırıyorlar. İşte bu yüzdendir ki onlar, Üçüncü Dünyanın Sovyetler'in «yan ürünü» olduğunu, bloksuzluk diye bir şey olamayacağını, yani iki süper devletten «sosyalizm» maskesi takanın tahakkümü altına girmenin zorunlu olduğunu iddia ediyorlar. İşte bu yüzdendir ki onlar, ansızın keskin «anti-emperyalistler» olarak ortaya çıkıp vargüçleriyle Batı Avrupa'nın birliğini önlemeye çalışıyorlar.

Dünya halklarını aldatabilmek için «nasyonal sosyalizm» adıyla ortaya çıkan Hitler faşizmi, dünya halkları tarafından yere çalındı. Bugün de Hitler'in çizmelerini giyen Brejnev revizyonistleri, «sosyalizm» maskesi altında dünya hegemonyası peşinde koşuyorlar. Dünya halkları onları da yere çalacaktır.

Deng Siao-ping'in Fransa'yı ziyareti sırasında, her iki tarafın yaptıkları konuşmaların önemli bölümlerini yayınlamaya devam ediyoruz.

evlet olmak, nezarını k demektir

MAYIS 1975'TE, NSA HURBAŞKANI ERİ JİSKAR TEN'İN VERDİĞİ FETTE YAPILAN UŞMALAR :

FRANSA CUMHURBAŞKANI JİSKAR DESTEN :

ıa ve Çin, dünyanın bir şahit olduğu millî kurreketini, hem tarihin gie hem de insan haysiygun saymaktadırlar. ıa ve Çin, uluslararası inde zengin bir tecrüiptirler. Bir devletin ini başkalarına emanet etmesinin cezasını mutlaka çekeceğini; ittifaklar bazen gerekli olmakla birlikte bir milletin kendi savunmasını kendisinin sağlaması ve bunun için gerekli araçlara sahip olması iradesinin yerini hiç bir şeyin tutamıyacağını bilmektedirler. Aynı zamanda, bağımsızlıklarını ve geleceklerini teminat altına alacak şartları birlikte yaratmak için halkları birleşmeye iten hareketin, dünya dengesinin ve barışın ihtiyaçlarına uygun olduğunu kavramaktadırlar. İşte Fransa bu nedenle Avrupa birliği için aktif bir çaba göstermeye girişmiştir. Fransa, Çin'in bu konuya gösterdiği ilgiden ve Dokuzlar Topluluğu ile düzenli ilişkiler kurmak kararından büyük memnunluk duymaktadır.»

DENG SİAO-PİNG :

«Cumhurbaşkanı Jiskar Desten, Fransız siyasetinin bağımsızlığını ve «büyük devletler karşısında karar verme egemenliğini» korumak gerektiğini belirtti. Sayın Başkan, kararlılığınızı takdirle karşılıyoruz. (...) Bugün dünya sükûnet içinde değil, büyük sarsıntılar içindedir. Sembolik bir deyişle, dünyamız hastadır. Bugün bir iki süper devlet, sürekli olarak başkalarının bağımsızlığını yok etmeye, 'güçlü olan haklıdır' siyaseti, hegemonya siyaseti gütmeye çalışmaktadırlar. Dünya hegemonyası amacıyla Avrupa'da, Akdeniz'de, Orta Doğu'da, İran Körfezi'nde, Hint Okyanusu'nda, Asya'da ve hattâ Pasifik'te şiddetle çatışmaktadırlar. Rekabetlerinin yayıldığı her yerde huzur ve sükun kalmıyor. Rekabetlerinin odak noktası ise Avrupa'dır. Bugün hiç kimse şu gerçeği görmezlikten gelemez: Dünya ve özellikle Avrupa halklarını azgın saldırı tehdidi altında bulunduran taraf, tam da barış ve güvenlik konusunda en fazla yaygara koparmakta olandır. Süper devletler rekabetlerini bu şekilde sürdürürlerse, bu ergeç savaşa yol açacaktır. Bu kaçınılmaz gerçeği ciddiye almamazlık edemeyiz; aksi takdirde bunun bedelini pahalıya öderiz. Fransız halkının ve diğer Avrupa halklarının, tarihin öğrettiği benzer dersleri unutmayacaklarına eminiz.

«Bununla beraber biz hiç de kötümser değiliz. Dünya daima ileriye, aydınlığa doğru gitmektedir. Dünyanın geleceğine güvenimiz tamdır. Süper devletler ihtiyarlık dönemine girmektedirler ve her geçen gün daha da çökeceklerdir, çünkü kendi halklarından kopukturlar ve başka ülkelere karşı zorbalık uygulamaktadırlar. Bugün halkların haklı mücadelesi bütün dünyada fırtına gibi esmektedir. Ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor; bu, tarihin karşı konulmaz bir akımı haline gelmiştir. Batı Avrupa halkları, yüzyüze bulundukları gerçeklerin her geçen gün daha fazla bilincine varmaktadırlar. Seslerini sürekli olarak birlik lehine yükseltmektedirler. Bildiğiniz gibi Çin, Batı Avrupa'nın birliğini kararlılıkla desteklemektedir. Batı Avrupa ülkelerinin, bağımsızlıklarını korumak ve güvenliklerini teminat altına almak amacıyla birleşme yolunda ilerlemeye devam etmelerinin, uluslararası durumun olumlu bir yönde gelişmesine katkıda bulunacağı inancındayız. Batı Avrupa hakkında kötü emeller beslemeyenlerin, Batı Avrupa birliğinden korkmaları için bir neden yoktur. Cumhurbaşkanı Jiskar Desten'in yönetimi altındaki Fransız Hükümetinin, Batı Avrupa'nın birliği uğrunda çaba sarfettiğini memnuniyetle görüyoruz. Fransız halkı ve diğer Avrupa halkları, bağımsızlıklarını koruma ve birliklerini güçlendirme dâvalarında Çin halkının desteğine daima sahip olacaklarından emin olabilirler. Çin Hükümeti, bu anlayışa uygun olarak AET ile ilişki kurmuş bulunuyor. Birleşmiş bir Avrupa'nın, dünya meselelerinde daha olumlu bir rol oynayacağını umuyoruz... Çin hâlâ gelişmekte olan bir ülkedir; bir süper devlet olabilecek durumda değildir. Gelecekte güçlü bir hale geldiğinde bile bir süper devlet olmaktan daima kaçınacaktır. Başkalarından üstün olduğuna inanan ve her yerde bir despot gibi davranan bir süper devlet olmaya çalışmak, dünya halklarına ve dünya ülkelerinin büyük çoğunluğuna karşı çıkmak ve kendi mezarını kazmak demektir. Biz genç nesillerimizi buna karşı daima uyanık olmaları için eğitiyoruz.»

Tartışma ve Eleştiri Özeleştiri

RAHATLIĞA VE BÖBÜRLENMEYE YOL AÇAN KELİMELERDEN KAÇINALIM

1. Okuyucu mektupları dışında kalan yazılar biraz soyut ve bir kısmı da çok uzun. Söz gelişi bir süredir yayınlamakta olduğunuz «Sovyetler Birliğinde Kapitalizme Geri Dönüş» başlıklı yazılar çok uzun. Gene 12. sayıdaki başyazı genel olarak soyut değil, ama haftanın olaylarından soyut. Bir yorum yapılırken geçmişteki en yakın olaylardan örnekler verilmeli ki, canlılığını kaybetmesin. İktidarın niteliği hakkında da göze çarpıcı bir tespit yok. Kıyıda köşede kelimeler arasında sıkışmış, çoğu zaman gözden kaçabilecek nitelikte. Ben Halkın Sesi'nden 1969 seçimlerinde İşçi - Köylü Gazetesi'nin yaptığı gibi «İktidar diken üzerine oturmuştur» gibi bir manşet bekliyordum. Bu güne kadar çıkmadı.

2. Okuyucu mektupları sade haber niteliğini aşmalı ve okuyucuya daha çok şeyler öğretmeli. Bunun için de derginin yol göstermesi şart. Söz gelişi dergiye mektup yazan arkadaşlar olayları tamamen gerçek biçimde yansıtmalıdırlar. Bu, halkın bilinç seviyesini doğru biçimde kavramak açısından çok önemli. Ayrıca çevrenin sınıf tahlili yapılmalı, çevredeki sömürücüler isimleri ve gelirleriyle birlikte yazılmalıdır. Unutmayalım ki, dergide yazı yazan arkadaşların gözü kulağı biz mektup yazan okuyucularız.

3. Olaylara burjuva gazeteleri, kadar bile yer verilmiyor. Dergi, burjuva gazetelerinin örtbas ettiği olayları canlı resimlerle birlikte verebilmelidir. Bu konuda Demokratik Sol dergisinin Halkın Sesi'ni geride bıraktığını belirtmeliyim.

4. Mizampaj ve baskının kötülüğünü sizin de bilmeniz gerekir. Matbaa değiştirmeli. Canlı resimler daha çok basılmalı. Resimler altalta gelmemeli.

5. Gerici gazetelere dikkat etmeliyiz. Onlar, öyle şeyler yazıyorlar ki, kendi faşist yüzlerini sayfalar dolusu yazıdan daha açık şekilde sergiliyorlar. Ayrıca faşizme karşı ideolojik mücadeleye daha ağırlık verilmeli.

6. Ben, derginin kendisinden bahsederken «proleter devrimcileri» gibi kelimeler kullanmasını doğru bulmuyorum. Çünkü bu, proleter devrimciliğini kendi tekelimize almaya çalıştığımız gibi bir anlayışa yol açabilir. **Bu sözcük, arkadaşlar arasında rahatlığa ve böbürlenmeye yol açabilir.** Devede tüy bile olsa kendi aleyhimizde şartlanmalar yaratmamaya dikkat etmeliyiz. Revizyonistler bu tür sözcükleri kendileri hakkında bol bol kullanıyorlar. Çünkü onlar kendi kendilerinden şüphe ediyorlar. Bizim için böyle bir şey söz konusu olamaz.

7. Eleştiriler hemen hemen sadece TSİP revizyonistlerini hedef alıyor. Oysa öteki revizyonist mihraklar da eleştirilmelidir. Özellikle TİP ve gençliğin başına musallat olan revizyonist gençlik ağaları da eleştirilmelidir.

Yaşar Özpolat

YOLLADIĞIMIZ YAZILAR NEDEN BASILMIYOR?

Halkın Sesi Dergisine gönderdiğimiz yazılar niye çıkmıyor? Bundan bir süre önce ayrı ayrı iki şiir göndermiştim. İkisi de çıkmadı. Bir de **Halkın Sesi** dergisi niye 1970'lerde çıkan **İşçi-Köylü** gazetesi gibi broşür halinde çıkmıyor. Diyeceksiniz ki, böyle daha iyi değil mi? Değil! Çünkü, fabrikadaki işçiye, okuldaki öğrenciye ve görevi başındaki memura Halkın Sesi Dergisi okutulmuyor. Dergi görüldüğü takdirde yırtılıp atılıyor. Dergi broşür halinde çıksın ki, bunu fabrikadaki işçi, okuldaki öğrenci ve görevi başındaki memur okusun, gerektiğinde cebine koyabilsin. Halkın Sesi her tarafa girebilsin.

Nevzat Yaşar
Gaziantep

HALKIN SESİ'nin Notu: Dergimize, işçi, köylü öğrenci, aydın arkadaşlardan çok sayıda yazı ve şiir gelmektedir. Şiirlerin hepsini basma imkânımız olmuyor. Çünkü dergide yer yok. Ancak gelen yazıların hepsini basmaya çalışıyoruz. Fakat yazılar birikti̇ği için basılması biraz gecikiyor. Arkadaşlar bu durumu göz önüne almalı ve yazılarının basılacağından emin olmalıdırlar.

İşçi - Köylü Gazetesi küçük broşür halinde değil, gazete boyunda çıkardı. Yani bugünkü Halkın Sesi'nden daha büyük boyuttaydı. Herhalde Nevzat arkadaş bunu yanlış hatırlıyor.

ORTAÇAĞIN KAHPE KARANLIĞINA KARŞI AYDINLIK YARINLAR İÇİN MÜCADELE

1. HALKIN SESİ dergimizde yayınlanmakta olan revizyonizmle ilgili yazıları okuyorum. Aklıma şu geliyor. Bir yandan haklı olarak revizyonizmi ve reformizmi teşhir ederken, bir yandan da gerçek sosyalist ülkeleri tanıtırsak sanırım o zaman meseleler daha iyi anlatılmış olacak. Faşizmle mücadele revizyonizmle mücadeleden ayrılamaz sözü o zaman daha iyi anlaşılır.

2. Bazı arkadaşlar «revizyonistler hatalı da PDA'cıların hiç hatası yok mu» diye soruyorlar. Ben onlara elimden geldiği kadar revizyonistlerle bizim aramızdaki mücadeleyi anlatmaya çalışıyorum. Fakat yine de sizden geçmişte ve bugün düştüğümüz hataları ve bunların düzeltilmesi yollarını açıklamanızı istiyorum.

3. Ben gerçek bir devrimci olmak için elimden geleni yapıyorum. Fakat devrimci çalışmanın sadece kitap okumakla veya köylerde nutuk atıp, fabrikalarda büyüklük taslamakla olamayacağına inanıyorum. Fakat bugünkü şartlarda nasıl bir yol izleneceğini de biliyor değilim. Bu nedenle, bugünkü şartlarda sizden, nasıl bir çalışma yapmak gerektiği konusunu yazmanızı istiyorum.

4. Bir yandan ortaçağın kahpe karanlığı, yani bugünkü durum teşhir edilirken, öte yandan gelecek aydınlık yarınların da anlatılması iyi olacaktır. Bu konuda röportaj ve yazılar yayınlanmalıdır. Bu röportaj ve yazılar yalnız dış ülkelerden değil, bizden de olmalıdır.

Bütün ezilenlerin kuracağı aydınlık yarınlara bugünden selamlar.

Fehmi

SIKIYÖNETİME SON!

ASİS GENEL BAŞKANI CENAN BIÇAKÇI: SIKIYÖNETİMLER HEP İŞÇİ SINIFINA KARŞI OLMUŞTUR

Soru: Kıbrıs meselesiyle ilgili olarak ilân edilen Sıkıyönetim işçi sınıfımıza neler getirdi? Sıkıyönetimin bugün hâlâ uzatılmaya devam etmesi bu açıdan nasıl izah edilebilir?

Cevap: Her zaman bir gerekçe bulunabilir. Türkiye'de kırk yıla yakın bir süredir uygulanan Sıkıyönetimlerin hepsi işçi sınıfına karşı olmuştur. Bu seferkinin gerekçesinin Kıbrıs olayı olması özünde birşey değiştirmiyor. Çok somut bir örnek vereyim: 20 işçi çalıştıran Ulusoy Mobilya atölyesinde grev kararı Sıkıyönetimce millî güvenliği tehlikeye düşürür gerekçesiyle yasaklandı. Düşünün ki, 20 kişilik bir atölyedeki grev Türkiye'nin millî güvenliğini tehlikeye düşürecek! Aynı iş yerinde grev için yapılan ikinci talebe Sıkıyönetimden sekiz aydır cevap gelmemiştir. Mantık «fare geçer, yol olur» mantığıdır. Amaç grev fikrinin yasaklanmasıdır. Bu, işçi sınıfının kendi sınıf bilincine varmasının önlenmesi için alınan tedbirlerin bir parçasıdır. Çünkü grev işçiyi bilinçlendirecek bir araç, bir okuldur.

ALTAN ÖYMEN: MC HÜKÜMETİ SIKIYÖNETİME DAYANMAYA ÇALIŞIYOR

Sıkıyönetim, Kıbrıs harekâtı sırasında, bu harekât dolayısıyla ilân edilmişti. Aradan geçen bir yıl içinde Kıbrıs'la ilgili bir güvenlik sorunumuzun kalmadığı, hayatın Türkiye'de olduğu gibi Kıbrıs'ta da normale döndüğü, şimdiki hükümet tarafından da defalarca belirtilmiştir. Öyle ki, Kıbrıs, geçen yıl başından beri artık turizme de açılmıştır ve oraya turistik geziler, en başta Turizm Bakanlığı tarafından teşvik edilmektedir.

Bu durumda bazı illerimizde sıkıyönetim ilânına yol açan gerekçenin hâlâ var olduğu ileri sürülemez. MC hükümetinin sıkıyönetimin devam etmesinden yana olmasının nedeni, bu yönetime dayanarak, kendi siyasi çıkarları yönünde sonuçlar alabileceğini ummasıdır. Nitekim dikkatleri, «komünistlik, anarşistlik, kökü dışardalık» gibi 12 Mart döneminin sloganlarına çekerek, sıkıyönetimi de bu yolda kullanabilir miyim diye uğraşmaktadırlar.

Sıkıyönetimin gerekçesinin saptırılması yolundaki bu uğraşma, Anayasaya açıkça aykırıdır. Fakat ne olursa olsun, ben Türkiye'de her kesiminden halkın hızla gelişen bilinçlenmesi karşısında bu çeşit, modası geçmiş çabaların, yerel ve geçici bazı sonuçlar dışında, başarıya ulaşacağını hiç sanmıyorum.

FİKİRTEPE HALK BİRLİĞİ: HALKIMIZ DEMOKRATİK HAKLARINI SONUNA KADAR SAVUNACAKTIR

Yurdumuz Türkiye, ABD emperyalizminin işbirlikçisi patronların ve çağdışı toprak ağalarının baskı ve sömürüsü altında bulunan geri bir ülkedir. Bu gerici sınıflar halkımız üzerindeki baskılarını orduya dayanarak sürdürüyorlar. Cumhuriyet tarihinde birçok defa örfi idare ilân edildi. Fakat hiç birinde ilân ediliş sebebi doğru olarak açıklanmadı.

1938'lerdeki örfi idare Kürt milletini katletmek içindi. 1971'deki sıkıyönetim devrimcileri, yurtseverleri zindanlara atmak, işkence etmek ve asmak içindi. 1974 Temmuzunda ilân edilen sıkıyönetim ise Kıbrıs bahanesiyle grevleri kırmak, toprak işgallerini önlemek ve her türlü direnişi engellemek içindi. Ayrıca Kıbrıs savaş harekâtında harcanan paralar halkımızın sırtından çalınmıştı.

Sıkıyönetim, korumakla yükümlü olduğu patronlardan aldığı emirle en ufak kıpırdanışı dahi bastırmaya çalışıyor. Halka zulmetmek, patronların, toprak ağalarının ve sıkıyönetimin karakterinde vardır.

Sıkıyönetimle mücadele ancak üzerlerine gitmekle olur. Yoksa Behice Boran'ın, TSİP'in yaptığı gibi «siz kendi işinize bakın, başka işlere karışmayın» diyerek ne sıkıyönetim kalkar, ne de onlar bu rica üzerine kendi işlerine bakarlar.

Gösteriler, yürüyüşler, mitingler halkımızın Sıkıyönetimden bir an önce kurtulmasını sağlayacak olan, onun daha çabuk uyanmasına yardım edecek hareketlerdir.

SIKIYÖNETİM PATRONLARIN HİZMETİNDE

Sıkıyönetim dış güvenlik bahanesiyle ilân edildi ama iç meseleler için kullanıldı. İşçilerin ve köylülerin direnişini önlemek amacıyla kullanıldı. Burjuvaların işine yarıyor. Halkın bundan hiç bir kazancı yok, aksine zararı var. Sıkıyönetim tarafsız değil, meselâ bizim fabrikada bir direniş oldu, Sıkıyönetim patrondan yana çıktı. İşçilere sıkıyönetim oldu, patron ise bundan yararlandı. Patron bundan zarar görmez ki!

Hepimiz birlik olalım, büyük bir direniş yapalım. Bunların kanunlarını artık kaldırmamız gerekli. Bizim emekçi halk için bu düzen, bir demokrasi değil, bir diktatörlüktür. Onların kendi kurduğu demokrasi kendilerinindir, bizim değil.

İşçi
Perihan Alıcı

Oltanın ucundaki yem: 10 milyar liralık Sovyet kredisi

Türkiye halkı ABD sömürüsüne ve Sovyet sızmasına karşı yılmadan mücadele edecektir

Sovyet sosyal-emperyalistleri yurdumuza sızma ve Türkiye üzerinde tahakküm kurma çabalarında bir adım daha attılar. Geçtiğimiz günlerde, Sovyetler Birliği ile Milliyetçi Cephe hükümeti arasında milyarlık bir kredi anlaşması imzalandı. İmzalanan anlaşma ile İskenderun Demir-Çelik ve Seydişehir Aliminyum tesislerinde kullanılacak olan 10 milyar liraya yakın Sovyet kredisi Türkiye'ye giriyor.

OLTANIN UCUNDAKİ RUBLE

Hem Türkiye'ye uygulanan silâh ambargosu, hem de ABD'nin dünya çapında gerilemesi, Amerika'nın Türkiye'deki uşakları arasında sahip olduğu itibarı sarsmıştır. Yurdumuz üzerinde uzun bir süredir emperyalist emelleri bulunan Moskova'daki Yeni Çarlar, şimdi iştahla ellerini oğuşturmaktadırlar. Sovyet kredisi, bulanık suda balık avlayan sosyal-emperyalistlerin kullandıkları bir yemdir. Gittikçe sarsılan hükümetlerini ayakta tutabilmek için, iktisadî buhrana çareler bulmak zorunda olan MC faşistleri, sosyal-emperyalist oltaya atılmakta tereddüt etmemişlerdir.

Sosyal-emperyalist yayılma siyasetinin bir parçası olan kredinin, bir de kısa vadeli siyasî amacı vardır. Sovyetler Birliği, Karadeniz sahillerinde inşa ettiği iki yeni uçak gemisini Akdeniz'e indirmek istemektedir. Bu uçak gemileri ağırlıkları uluslararası anlaşmalarda tesbit edilen sınırdan fazla olduğu için, İstanbul ve Çanakkale boğazlarımızdan geçememektedirler. MC hükümeti, Sovyetlerden aldığı rüşvet karşılığında millî eğemenliğimizi çiğneyerek Boğazları Sovyet gemilerine açmayı planlamaktadır.

Sovyet kredisi, sosyal-emperyalistlere iktisadî ve ticari menfaatler de sağlıyor. Sovyetler Birliği imzalanan anlaşma ile Türkiye'ye makina satarak kâr etmek ve daha önemlisi, tarım ürünlerimizi ucuza kapatmak niyetindedirler. Tarım alanında büyük bir kriz içinde olan Sovyetler Birliği, açığını Türkiye'yi sömürerek kapatmak istiyor.

REVİZYONİST REKLÂM FİRMALARI

Sovyet kredisi Türkiye'de revizyonistlerin alkışlarıyla karşılandı. Sovyet işbirlikçileri, kredi konusunda bir reklam kampanyasına giriştiler. TİP revizyonistlerinin «Yürüyüş» dergisi, 13. sayısında «Sovyet Yardımı» başlıklı bir makale yayınladı. TSİP revizyonistleri de sözde «sosyalist sistem»lerini metheden yayınlarına hız verdiler. «Kitle» dergisi 66. sayısında Sovyetler Birliği'nin dünya halklarına ve geri ülkelere yardım ettiğini iddia etti.

Revizyonistler, Sovyetler'in tefeciliğini «yardım» diye yutturmaya çalışıyorlar. Sosyal-emperyalistler, geri ülkelerin zor durumundan yararlanarak borç veriyorlar. O ülkelerin mallarını ucuza kapatmaktan, hammadelere ve ekonominin çeşitli sektörlerine el koymaya kadar her yolla soygunculuk yapıyorlar. Sosyal-emperyalistler, 1960'tan «1971'e kadar, Üçüncü Dünya ülkelerinden bir milyar yedi yüz milyon dolar değerinde kauçuğu, altı milyar dolar değerinde pamuğu ucuza kapatmışlardır. İran tabii gazını ve Arap petrollerini ucuza kapatıp, Avrupa'ya yüksek fiyatla satarak milyarlar vuran da sosyal-emperyalistlerdir. Revizyonist reklamlar, gerçekleri gizleyemez

DÜN «HÜR DÜNYA» YALANI, BUGÜN «SOSYALİST SİSTEM» DEMAGOJİSİ

Ülkemizin yüzyıllık tarihinde, İngiliz, Fransız, Alman ve ABD emperyalistleri Türkiye'ye sızarken emperyalist yüzlerine taktıkları «yardım» maskesiyle geldiler. İkinci Dünya Savaşından sonra ABD, Türkiye'ye sermaye yatırmaya başladığında ABD işbirlikçileri, şimdi Rus rublesine övgüler düzen revizyonistler gibi doları göklere çıkarıyorlardı. ABD işbirlikçileri şimdi «sosyalist sistem» palavraları atan revizyonistler gibi, «hür dünya demokrasisi» üzerine nutuklar çekiyorlardı. ABD işbirlikçileri, Amerikan savaş gemisi Missuri yurdumuzu ziyaret ettiğinde, davul zurnayla karşılama töreni düzenlemişlerdi. Sovyet uçak gemileri millî egemenliğimizi çiğneyerek Boğazlarımızdan geçtiğinde, revizyonistler herhalde kıyıdan el sallayacaklardır.

ABD tahakkümü yurdumuza, emperyalizmin seks ve gangster kültürü ile beraber geldi. Şimdi yakında Sovyetler Birliği ile bir kültür anlaşması imzalanması bekleniyor. Revizyonistler, Moskova'daki Yeni Çarların karşı-devrimci revizyonist ideolojisini yaymakta kusur etmiyorlar. Faşist partilerin imzalanması için görüşbirliğine vardıkları bu kültür anlaşması Moskova'nın yurdumuzdaki revizyonist yardakçılarına bol malzeme sağlayacaktır. Moskova'dan yurdumuza sokulmak istenen ideoloji, Marksizm-Leninizm düşmanı modern revizyonist ideolojidir. Sosyal-emperyalizmin reklam kampanyasına hizmet edecek olan bu kültür anlaşması halkımızın aldatılması ve Sovyet tehdidine karşı uyanıklığının baltalanması amacını taşıyor.

REVİZYONİST TERANE: ÜRETİCİ GÜÇLER TEORİSİ

Sosyal-emperyalist reklam kampanyasına hevesle başlayan «Yürüyüş» dergisi, sözde «bilimsel» açıklamalarda bulunuyor. «Yürüyüş»e bakılırsa Sovyet kredileriyle üretici güçler gelişecekmiş. ABD işbirlikçileri de aynı iddialarda bulunuyorlardı. Onlar da, yabancı sermaye ile «ülkenin kalkındığını, fabrikaların kurulduğunu, işsiz vatandaşların iş bulduğunu» söylüyorlardı. Şimdi revizyonistler, elli-altmış yıl önce yaşayan ustaları Bernstein gibi, Rusya'daki Menşevikler gibi üretici güçlerin gelişmesiyle, kapitalizmin yaygınlaşacağını, böylece işçi sınıfının büyüyüp devrimin gerçekleşeceğini ileri sürüyorlar.

Revizyonistler haklı olsalardı, işçi sınıfının gelişmesine en büyük yardımı ABD'nin yapmış olduğunu söylemek gerekirdi. Çünkü, ABD'den alınan kredilerle şimdiye kadar binlerce işçinin kölece çalıştığı ve sömürüldüğü fabrikalar yapıldı. «Yürüyüş»ün demagojilerine inanırsak, Türkiye'nin en büyük «sosyalistleri» halk düşmanı Vehbi Koç ve Sabancı gibi patronlardır. Çünkü onlar, işçi sınıfını çoğaltan fabrikalar açmışlardır.

HİTLER'İN VE MİLLÎ ŞEF FAŞİZMİNİN İZİNDE YÜRÜYENLER

«Yürüyüş»e bakılırsa Sovyet kredileri diğer emperyalistlerin kredilerinden farklıymış. Çünkü Sovyetler, özel teşebbüse değil devlete kredi veriyormuş.

Hitler Almanyası, İkinci Dünya savaşı öncesinde dünyada yayılma çabası içindeyken, yatırım yaptıkları geri ülkelerde devlete kredi veriyor ve kendilerine bağlı bürokrat bir işbirlikçi klik oluşturmaya çalışıyorlardı. Nitekim, o yıllarda Türkiye'de özel teşebbüs yanlısı Celâl Bayar grubu, İngiliz-Fransız yanlısı iken, devletçi İnönü ve Saraçoğlu grubu Alman emperyalizmine sırtlarını dayamışlardı. Sosyal-emperyalistler, şimdi çizmelerini giydikleri Hitler'in izinden gidiyorlar. TİP revizyonistleri de bürokratlara hitap eden «Yürüyüş» dergilerinde, Sovyetler'e methiyeler düzerek, Türkiye'de Sovyet taraftarı bir bürokrat klik oluşturmaya çalışıyorlar.

Böyle bir çaba içinde olan revizyonistler, devlet kapitalizmini sosyalizm gibi göstermeye çok meraklılar. Engels, 100 yıl önce bu tip görüşlere şöyle cevap verdi:

«Eğer bütün sanayii devletin devralması sosyalist nitelikte bir tedbirse, o zaman Napolyon'u ve Metternich'i sosyalizmin kurucularından saymak gerekecektir.» «Modern devlet, üretim güçlerini devralmakta ne kadar ileri giderse, gerçekte o kadar millî kapitalist niteliğine bürünür ve o kadar çok sayıda vatandaşı sömürür. İşçiler, ücretli işçiler - proleterler - olarak kalırlar.» (Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz'den naklen, s. 288-289)

Okuyucu Mektubu

HALKIN YÜRÜYÜŞÜ

Bu yurtta barınamaz
Ne Sovyet, ne Amerika
«Yardım, yardım» dedikleri
Patronlara, patronlara

Ne Başkan Ford, ne Brejnev
Ne Kissinger, ne de Luns
«Kalkınma» dedikleri
Patronlara, patronlara

Emekçiler omuz omuza
Vermişler hep yürüyor
Bu düzene artık paydos
Sömürüye son diyor!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi!
Kahrolsun faşizm, revizyonizm.
yerli ve yabancı işbirlikler!

Ahmet Karakaptan

CANKURTARAN SİMİDİ DE KURTARAMAYACAK

Revizyonistlere soruyoruz, Sovyet kredisiyle Türkiye'de sosyalizm mi inşa edilecektir? «Yürüyüş»deki yazılarında TİP revizyonistleri, MC'nin Sovyet kredisine «cankurtaran simidine» sarılır gibi sarıldığını söylüyorlar. Evet vatan satıcıları halkın mücadele denizinde boğulmamak için, kâh ABD, kâh Sovyet cankurtaranına sarılıyorlar. Sosyal-emperyalistler, MC faşistlerine cankurtaran simidi attıklarına göre, bizim revizyonistlerin onlara destek olma nedenleri anlaşılıyor. Revizyonistler, Sovyetler'in Türkiye'ye sızma çabaları arttıkça kendilerine iktidar hedefini yakın görüyorlar ve bu sebeple MC'nin koltuğunun altına giriyorlar.

KUCAKTAN KUCAĞA MANTIĞI

«Yürüyüş» ABD işbirlikçilerinin nasıl olup da Sovyetler'e yanaştığını izah edebilmek için, «uzun dönemde bu tür kredilerin neler getirebileceklerinin farkında değiller» diyor. Revizyonistler, MC faşistlerinin Sovyetler'in Türkiye üzerinde hakimiyet kurma emellerini görmediğini ileri sürüyorlar. Revizyonistler merak etmesin, herhalde ABD işbirlikçileri de durumun farkındadırlar. Sovyet taraftarı revizyonistler halkın mücadelesine karşı ABD ve işbirlikçileriyle nasıl kolkola giriyorlarsa, ABD işbirlikçisi vatan satıcıları da günü geldiğinde işlerine gelen emperyaliste yanaşmaktan çekinmezler. Yurtsever halkımız ise «Ne Amerikan, Ne Rus Çizmesi» diyor. İşte yurtseverlerle, Sovyet ve Amerikan uşakları arasındaki fark buradadır.

Dışişleri Bakanı Çağlayangil ve Sovyet Dış Ekonomik İlişkiler Bakanı Skaçkov: «Faşistlerin ve sosyal-faşist revizyonistlerin şerefine»

FABRİKADAN KÖYDEN

Halk, Kendine Kalkan Faşist Elleri Kıracaktır

SENDİKA KONGRELERİNE YAPILAN POLİS VE KOMANDO SALDIRILARI AMACINA ULAŞAMAYACAK

Milliyetçi Cephe hükümetinin ve polisin teşvik ve himayesindeki faşist komandolar, geçtiğimiz hafta iki sendika kongresini bastılar.

Milliyetçi Cephe taraftarı faşistlerin yönetimde olduğu Köy YSE - İş Sendikası Genel Merkezi, faşist komandoları 5. Bölge Sendikası kongresine göndererek, oradaki devrimci işçileri sindirmek istedi. Polisin himayesinde ateş açan faşistler, dört işçiyi yaraladılar. Faşistlerle beraber polis de saldırdı ve sekiz işçiyi gözaltına aldı.

Faşistler, Seydişehir'de de Özgür Aliminyum - İş sendikasının kongresini bastılar. Saldırıyı, Kaya Özdemiroğlu ve Türk Metal - İş sendikasının diğer faşist yöneticileri. Konyalı faşist komandolar, polis ve TRT Genel Müdürü Nevzat Yalçıntaş'ın Seydişehir'de teknisyenlik yapan kardeşi Avni Yalçıntaş düzenlediler.

Kongre salonundan devrimci işçileri çıkartarak, faşist militanları sokmak isteyen polis, işçileri copladı.

Buna rağmen faşistler salonda çoğunluk sağlayamayınca kongre iptal edildi. Faşistlerin ve polisin saldırılarını protesto eden işçiler, «Kahrolsun Faşistler», «Bağımsız Türkiye», «Katil İktidar» ve «Hükümet İstifa» sloganlarıyla gösteri yapmış ve marşlar söylemişlerdir.

İşçi sınıfından ağır darbeler yiyen faşist sendikacılar, çöküşlerini durdurabilmek için işçilere karşı azgınca saldırılara girişmektedirler. Önümüzdeki günlerde bu saldırılar devam edebilir. İşçiler, faşistlere karşı uyanıktır. Faşistlere soluk aldırmamalıyız. Faşistler, her saldırdıkları yerde ezilmelidir. Halk, kendine kalkan elleri kıracaktır.

SALDIRILARI HALKI YILDIRAMAYACAK

Faşist saldırılar bütün yurtta devam ediyor. Halkın mücadelesi, faşist saldırıya rağmen yükselmeye devam ediyor. Faşist saldırılar, halkın mücadele ve direniş azmini artırıyor.

Süleyman Demirel'in kardeşi Hacı Ali Demirel'in de ortağı bulunduğu Gaziantep Hilâl İplik Fabrikasında Ülkü Ocaklı komandolar işçilere saldırdılar. 50 işçinin işten çıkarılması üzerine bir buçuk aydır çeşitli direniş biçimleriyle patronla mücadele eden işçiler, sonunda yeni işten çıkarmalar üzerine işi bıraktılar. MHP'li patron Sami Konukoğlu fabrikaya komandolarını gönderdi. İşçiler saldırganları kovaladılar. Polis ,olaylar sonunda altmış beş işçiyi gözaltına aldı.

Ankara'da ilerici bir gazeteyi okuduğu için faşistlerin saldırısına uğrayan Veli Balcı adlı işçi hastaneye kaldırıldı.

Diyarbakır'da Türkeş faşistlerinin kovalandıkları olaylardan sonra tutuklamalar devam etmektedir. Son olarak Mustafa Çiçek adında bir vatandaş gözaltına alınmıştır. Gözaltına alınan vatandaşın nerede bulunduğu bilinmemektedir.

Malatya'da Dörtyol semtindeki bir gazete bayii kulübesi ilerici yayınlar sattığı için, faşistler tarafından dinamitlenmiştir.

Adana, Özbucak Fabrikasında Teksif sendikasının faşist yöneticilerinin bir fedaisi devrimci işçilere saldırmış ve bir işçiyi bıçaklayarak kaçmıştır.

Ulukışla'da ise faşist savcı Musa Polat, yolda çekirdek yiyen bir devrimciyi, kendisine hakaret ettiği gerekçesiyle dövmüş ve tutuklatmıştır. Daha sonra olayı protesto için Adliyeye giden Memurlar Derneği üyeleri ve öğretmenler, aynı savcının hakareti ile karşılamışlardır.

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

İşçi sınıfımızın mücadelesi yükselmeye devam ediyor.

İstanbul Ömerli'deki Petek Tuğla işçilerinin sendika özgürlüğü ve işten atılmalara son verilmesi için giriştikleri direniş devam ediyor. Beykoz'dan askeri birlikler getiren patron 70 işçiyi fabrikadan silâh zoruyla çıkartmış, askerlerin başındaki üsteğmen, işçi temsilcisini tokatlamıştır.

Makine Kimya Endüstrisi Kurumu'nun Kırıkkale'deki işyerlerinde çalışan üç bin işçi işi bırakmışlar, Genel Müdürlüğü ve toplu iş sözleşmesinde taleplerini gerçekleştiremeyen Yeni Metal - İş sendikasını protesto etmişlerdir. İşçiler Kırıkkale'de ve daha sonra otobüslerle geldikleri Ankara'da gösteriler yapmışlardır.

Ankara'da Ulusoy Mobilya işçileri bir yıldır Sıkıyönetimce yasaklanan grevlerine başlamışlardır. İşçilerin tamamının katıldığı bu grev, faşist baskıların ve grev yasaklamalarının, işçi sınıfının mücadele azmini baltalayamadığını gösteriyor.

İzmir'de ise Haziran ayında greve başlıyan Turyağ işçilerinin direnişi devam etmektedir. Yüzde altmışına Alman sermayesinin sahip olduğu Turyağ fabrikası işçileri, ücret artışı ve sosyal hak taleplerini ileri sürmektedirler. Direnişteki işçiler, ayda bin lira kadar ücret alarak, köle gibi çalıştırıldıklarını belirtmektedirler. Grev yerinde asılı pankartlarda «yarı aç yarı tok çalışmak istemiyoruz!», «Kahrolsun Emperyalizm ve Faşizm!», «Dilden anlamayan, zordan anlar!» sloganları yer almaktadır.

Yine İzmir'de grevde olan Tur - Top işiçlerinin grev çadırı, polis tarafından zorla sökülmek istenmiştir. 16 arkadaşlarının işten atılması karşısında greve başlayan işçiler, polisin zorbalığına rağmen direnişlerini başarıyla sürdürmektedirler.

Adana'da Bossa fabrikasında çalışan Devran Şirketinin 16 otobüs şoförü dört saatlik bir direniş yapmış ve haklarını almışlardır.

Hak talep eden şoförlerin işten atıldığını gören Bossa işçileri, fabrikanın önünde toplanmış, servis arabalarına binmemiş ve otobüslerin kontak anahtarlarını toplamışlardır. Polis, şoförleri ve işçileri tehdit etmek isteyince, işçiler polisi protesto etmiş ve bağırarak «Kahrolsun Faşistler» ve «Bağımsız Türkiye» diye sloganlar atmışlardır.

ADANA KÖYLÜ TİYATROSU'NUN FAŞİZME VE REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELE ÇAĞRISI

Adana'da devrimci bir Köylü Tiyatrosu kurulmuştur. Tiyatro kuruluş bildirisinde şöyle demektedir:

«Biz köylü tiyatrosu olarak devrimci tiyatroların yalnız illerde değil, köylerde de halkın haklı dâvasını işlemesini savunuyoruz.

«Tiyatromuzun savaşı bu haksız düzenedir. Bu düzenin ağası, patronu, sıkıyönetimi, faşist komutanları ve çirkef yasaları biz köylü tiyatrosu ve halkımızın baş düşmanıdır. Tüm devrimci tiyatrolar bu görüşler üzerinde birleşmeli, faşist ve revizyonistlere karşı halkımızın devrimci mücadelesine yürekten katılmalıdırlar...

SOSYAL - FAŞİST SALDIRGANLARA HAK ETTİKLERİ CEVABI VERELİM!
İSTANBUL DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ'NİN BİLDİRİSİ:

HALKIMIZA

Gümüş deri fabrikasında çalışan devrimci işçi kardeşimiz Nazım Artunç, gece mesaisi bitiminde fabrikada ölü bulunmuştur. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi revizyonistleri ve patron uşağı sarı sendikacılar bunun bir iş kazası olduğunu söylüyorlar. Hatta sarı temsilcileri bu işin fazla kurcalanmaması gerektiğini savunuyorlar. Ölen işçi kardeşimiz Nazım Artunç, bir ay kadar önce Zeytinburnu'nda bir deri fabrikasında çalışıyordu. İş yerinin bağlı olduğu Deri-İş Sendikasına muhalefet ettiği için işten atıldı. Son olarak da Alibeyköy'de Gümüş Deri fabrikasında çalışıyordu.

İster iş kazası olsun, ister patronun köpekleri tarafından kasten öldürülmüş olsun, bu olay faşist iktidarın işlediği sayısız cinayetlerden yalnız bir tanesidir.

Kardeşler!

Nazım Artunç'un cenaze töreni sırasında, TSİP revizyonistlerinin **sosyal - faşist** yüzü iyice açığa çıktı. Cenaze töreninin başında TSİP'li revizyonistler törene katılan devrimcilere slogan atmamalarını söylediler. «Uslu uslu yürüyelim, yoksa provokasyon olur» dediler. Devrimciler, elbette ki buna karşı çıktılar. «Bir devrimcinin cenazesi devrimci bir şekilde kaldırılmalıdır. Başlar önde, ağızlar kilitli kaldırılamaz» dediler. Yürüyüş boyunca devrimciler faşizme karşı duydukları kini ve halkımızın taleplerini dile getiren «Bağımsız Türkiye», «Katil İktidar», «Kahrolsun Faşizm», «İşyerinde Güvenlik» sloganlarını attılar. Buna dayanamayan TSİP'li hainler, sarı Deri-İş yöneticilerini de peşlerine takarak taşlar ve sopalarla devrimci arkadaşlarımızın üzerine saldırdılar. Bir arkadaşımız taşla başından ağır bir şekilde yaralandı. Hastahaneye kaldırıldı. Ama TSİP'liler hakettikleri cevabı aldılar. Halkın sesini bastırmayı başaramadılar. Yürüyüş boyunca saldırılar devam etmesine rağmen devrimciler sloganlarını kararlılıkla tekrarladılar.

Arkadaşlar!

«Bağımsız Türkiye» sloganını haykıran bir yurtsevere kimler saldırır? Yurdumuzun bağımsızlığının düşmanları olan işbirlikçiler saldırır. Bunlar, **Sovyet sosyal - emperyalizminin işbirlikçileridir.**

«Kahrolsun Faşizm» diye haykıran devrimciye kimler saldırır? Faşizmin yardakçıları saldırır. Bunlar, «işçi sınıfı sosyalistliği»ni dillerinden düşürmezler. Ama yaptıkları faşistlerin yaptıklarının aynısıdır. Bu yüzden bunlar **sosyal - faşistlerdir.**

Bir önceki gün cenaze töreninde devrimci sloganların haykırılmasını engelleyemeyen revizyonistler iyice hırçınlaştılar ve dün gece de Devrimci Gençlik Birliği'ne, Bingöl Devrimci Kültür ve Dayanışma Derneği'ne ve İşçi Dayanışma Derneğine zincirli sopalı baskınlar düzenlediler.

Sahte devrimcilerin maskesi hızla düşüyor. Revizyonistler, gün geçtikçe emekçi halkımızdan daha çok tecrit oluyorlar. Tecrit oldukçà da azgınlaşıyorlar.

Şimdi devrimcilere taşlı sopalı saldırılar düzenleyenler ,iktidarı ele geçirince neler yapmazlar ki? Portekiz'de ve Hindistan'daki kafadarlarının yaptıklarını yaparlar. Bağımsızlık ve özgürlük isteyen kitleleri zindanlara doldururlar, katlederler.

İşte bu yüzdendir ki; faşizme ve emperyalizme karşı mücadele ederken bir yandan da faşizmin yardakçılığını ve emperyalizmin uşaklığını yapan revizyonistlere karşı mücadele edeceğiz.

SOSYALİST PARTİ FAŞİZME KARŞI GÜÇBİRLİĞİ ÇAĞRISI YAPIYOR

«Sosyalist Parti, sol kanat partilerinin ve sol grupların kimi somut konularda işbirliği yapmaları gereğine inanmaktadır. Demokratik rejimi şimdiden işlemez hale getiren faşizm ve dinsel gericilik olaylarına karşı tüm solun elbirliğiyle mücadele etmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur. Solla işbirliği yapmama konusundaki tutumunu değiştirdiği takdirde, bu işbirliğine CHP de alınabilir.»

HANOBASI KÖYLÜLERİ TOPRAKLARI KENDİ GÜÇLERİYLE ELE GEÇİRECEK

Pazarcık'ın Hanobası köylüleri, Salman Mutlucan'ın el koyduğu 70 dönüm araziyi işgal etmişlerdir. İşgal edilen arazinin hem köylülere verilmesi, hem de ağa tarafından sürülmesi mahkemece men edilmişti. Buna rağmen ağa, topraklara zorla el koyarak sürdü.

Köylüler toprakları sürüp köye döndükten sonra Ahmet Karabulut adlı ağa yardakçısının ihbarı üzerine, jandarma tarafındanİ evleri basılarak tutuklanmışlardır. Bu ihbarcı köpek, ağadan içtiği rakı karşılığında işgale katılan köylülerin listesini yapıp jandarmaya vermiştir.

Kadınlardan biri jandarma komutanına şöyle seslenmiştir: «Siz ağaların bekçisi misiniz? Ağa ile ortak mısınız, kaç lira yediniz? Salmanıpak köylülerinden ağzının payını almadınız mı?

Hanobası köylüleri, arkadaşlarının yakalanmasına rağmen mücadeleyi sürdürmeye kararlıdırlar.

Toprak işleyenin, su kullananındır!

Pazarcıklı bir devrimci

SAMANDAĞ DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ KURULDU

Samandağ Devrimci Gençlik Birliği yayınladığı kuruluş bildirisinde şöyle demektedir:

«..Yarı - bağımlı, yarı-feodal ülkemizde, işsizlik, karaborsacılık, hayat pahalılığı, vurgunculuk, emekçilerin hayâtını çekilmez hale getiriyor.. faşist saldırılar hükümetin kurulmasıyla daha da yoğunlaştı... Bu durum karşısında işçi, köylü, öğrenci bütün gençlik, halkımızla birlikte kararlı bir şekilde faşizme ve emperyalizme karşı mücadele vermelidir.. İşçi köylü öğrenci bütün gençlik, aynı örgüt çatısı altında sıkı bir şekilde kenetlenmelidir.. Samandağ Devrimci Gençlik Birliği halkımızın yanında anti faşist anti emperyalist mücadelede var gücüyle yer alacaktır...

«Yaşasın halkımızın anti - faşist, anti - emperyalist mücadelesi!

«Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi!»

İSRAİL'LE KURULMUŞ BÜTÜN İLİŞKİLER KESİLSİN! ÜÇÜNCÜ DÜNYA VE ARAP ÜLKELERİYLE BİRLİK!

Türkiye'nin de katıldığı Suudi Arabistan'ın Cidde şehrinde toplanan İslâm Ülkeleri Konferansında, İsrail'in Birleşmiş Milletler'den çıkarılmasını talep eden bir karar kabul edilmiştir. Oybirliği ile kabul edilen kararda, bütün dünya ülkeleri İsrail'le kurdukları, siyasî, ekonomik ve kültürel ilişkileri kesmeye davet edilmektedir.

Filistin Kurtuluş Örgütü sözcüsü bu kararın, Üçüncü Dünya ülkelerine şiddetle saldıran ABD Dışişleri Bakanı Kissinger'e «İslâm dünyasının bir cevabı» olduğunu söylemiştir.

Biz, Türkiye Dışişleri Bakanının bu konferansa katılmasını ve Türkiye'nin İsrail'in Birleşmiş Milletlerden çıkarılması talebini desteklemesini olumlu karşılıyor ve destekliyoruz.

İslâm ülkeleri, dünyanın ezilen yoksul ülkeleri arasındadır ve Üçüncü Dünyaya mensuptur. Üçüncü Dünya ülkeleri arasındaki her birleşme ve yakınlaşma dünya halklarının yararınadır. İki süper devletin tahakkümünün zayıflaması, sömürü alanlarının daralması ve dünya savaşının önlenmesi ancak bu şekilde mümkün olur.

Türkiye, ABD emperyalizminin tahakkümüne son vermeli, Sovyetler Birliği'nin tahakküm ve yayılma emellerine set çekmeli ve Üçüncü Dünya ülkeleriyle sağlam bağlar kurmalıdır. Biz bu bağların yalnız siyasî alanda kalmaması gerektiği görüşündeyiz. Türkiye bağımsızlığını kazanmak ve korumak için, Üçüncü Dünya ülkeleriyle iktisadî ve askerî alanda da bağlar kurmalıdır.

Bütün bunlarla beraber, bugün Türkiye, Üçüncü Dünya ülkelerinin çabasıyla kabul edilen Birleşmiş Milletler kararına ve Üçüncü Dünya ülkelerinin taleplerine uyarak küçük bir Üçüncü Dünya ülkesi olan Kıbrıs'tan askerlerini çekmelidir. Üçüncü Dünya ile dostluk ancak başka ülkelerin bağımsızlığına saygı göstererek kazanılabilir.

Arap ülkeleri ve Üçüncü Dünyanın diğer ülkeleriyle birleşmenin ilk şartlarından biri de Türkiye'nin, İslâm Ülkeleri Konferansında kabul ettiği kararı uygulayarak İsrail'le en kısa zamanda diplomatik ilişkilerini kesmesidir. Türkiye, İsrail işgaline karşı ve Filistin halkının millî hakları için savaşan Arap halklarıyla birleşmelidir. Orta Doğu'da ABD jandarmalığına son! İsrail'le kurulmuş bütün ilişkiler kesilsin!

ANGOLA HALKI SOVYET İŞBİRLİKÇİLERİNİ, SÖMÜRGECİ PORTEKİZ REVİZYONİSTLERİNİ YERLE BİR EDECEKTİR!

Portekiz revizyonistleri, Angola'ya silâhlı kuvvetlerini sevkettiler. Revizyonist sömürgeciler, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ajanı olan «MPLA» (Halk Kurtuluş Hareketi) adlı şebekeyi iktidara getirmeye çalışıyorlar. «MPLA», Angola halkının mücadelesinin meyvalarını sosyalizm kisvesi altında, sosyal - emperyalist sömürgecilere teslim etme siyasetini güdüyor. Daha geçenlerde bağımsızlığını kazanan Mozambik'ten üs isteyen Sovyet sömürgecileri, Afrika'ya sızmaya, Afrika halklarının millî bağımsızlıklarına kastetmeye çalışıyorlar. Portekiz revizyonist kukla birlikleri sosyal - emperyalist çapulcuların emrindedir.

Angola'daki «Unita» ve «FNLA» (Millî Kurtuluş Cephesi) adlı örgütler, ülkelerinin bağımsızlığı için, tarafsız ve bloksuz bir Angola için mücadele veriyorlar. Görüşleri ne olursa olsun bu örgütler, yurtsever örgütlerdir. «Unita» başkanı Jonas Savimbi diyor ki:

«Bugün, bütün dünya bağımsızlığına düşkündür. Ama bu bağımsızlığı teminat altına alacak araçları bulmak gerekir. Biz yıllar boyu, Doğu blokunun 'sınırlı egemenliğini' kazanmak için döğüşmedik. Romanya'da bulunduğum sırada, bizzat Romenler bana, kendilerinin de bu siyasete karşı mücadele ettiklerini söylediler.»

Portekiz Dışişleri Bakanı birkaç gün evvel verdiği bir demeçte «Portekiz silâhlı kuvvetleri, Angola halkının kırdırılmasına seyirci kalmayacaktır» demişti. Ve nitekim Portekiz revizyonistleri Angola'ya yeniden asker çıkararak halk düşmanı ve sömürgeci yüzlerini ortaya koydular.

Portekiz revizyonistleri faşist diktatörlerin kanlı sömürgeciliğini miras almışlardır. Angola halkının meselelerini, ancak Angola halkı çözebilir. Sosyal - emperyalist uşağı revizyonist çapulcular, Angola'ya müdahale hakkını kendilerinde nereden buluyorlar?

Portekiz revizyonistleri, kirli ellerinizi ve sömürge birliklerinizi Angola'dan çekin!

Angola halkı, sosyal - emperyalist işbirlikçilerini, revizyonist sömürgecileri, Portekiz saldırganlarını yerle bir edecektir!

İŞGALE NİHAYET KIBRISA HÜRRİYET! YABANCI ASKERLER KIBRIS'TAN ÇEKİLSİN! YAŞASIN BAĞIMSIZ, BLOKSUZ KIBRIS

HALK UNUTMAZ

TSİP revizyonistleri Kıbrıs konusunda şöyle yazıyorlar:

«İşçi sınıfı sosyalizmi, gerek Ege sorununda, gerekse daha birinci Kıbrıs çıkarmasının hemen akabinde finans kapitalin militarizm ve silâh sanayii arzularını gözler önüne sermişti. Aradan geçen zaman bu öngörülerin doğruluğunu ortaya çıkardı.» (Kitle, Sayı 66, 14 Temmuz 1975)

Yine TSİP revizyonistleri, sıkıyönetimin son olarak uzatılmasından sonra yazdıkları yazıda şöyle diyorlar:

«Ülkemizdeki demokratik güçlerin, ilânından beri ısrarla karşı çıktıkları sıkıyönetimi egemen güçler 'olağanlaştırmak' istiyorlar.» (Kitle, Sayı 65, 7 Temmuz 1975).

Şimdi TSİP sahtekârlarının gerçek «öngörülerini» ortaya serelim. Onlar bundan tam bir yıl önce şöyle yazıyorlardı:

«Bir savaş durumu ortaya çıkması yüzünden Anayasa'nın ilgili maddesine uygun olarak ilân edilen sıkıyönetimin amaçları açıktır: Bu sıkıyönetim yurt dışından gelebilecek müdahale ve saldırılara karşı, savaş düzenini sağlayabilecek bir tedbir olarak zorunlu görülmüştür. Hükümetin sıkıyönetim kararını tartışılmaz bir zorunluluk karşısında verdiği bilinmektedir... Demokratik eğilimli ve özgürlüklerden yana hükûmet başta olmak üzere tüm demokratik güçler, Kıbrıs'da bağımsızlık ve demokrasi sağlamak üzere girişilen bir müdahalenin zorunlu sonucu olan 14 ilde sıkıyönetimin, Türkiye'de demokrasinin gelişmesini asla zedelememesi için büyük bir sorumluluk ve kararlılıkla davranmalıdırlar.» (Kitle, 23 Temmuz 1974).

Şimdi de kalkmışlar, büyük bir utanmazlıkla «finans kapitalin militarizm.. arzularını gözler önüne» serdiklerinden, «sıkıyönetime başından beri karşı» çıktıklarından sözediyorlar. Evet, gerçek yurtseverler daha o gün Kıbrıs'ın işgaline karşı çıkmışlardı. Ama TSİP revizyonistleri, yurtseverlerin safında değil, faşistlerin kuyruğundaydılar. Evet, daha ilk günden itibaren demokratik güçler sıkıyönetime karşı çıktılar. Ama TSİP revizyonistleri, bu demokratik güçlerin safında değil, faşistlerin safındaydılar.

Halk o günleri unuttu mu sandınız?

TSIP REVİZYONİSTLERİ KIBRIS'I DA YÖNETMEK İDDİASINDA

TSİP revizyonistleri, Kıbrıs'ın işgal edilmesini, Kıbrıs'ın bağımsızlığının çiğnenmesini ve Türkiye'de ilân edilen sıkıyönetimi var güçleriyle desteklemişlerdi. Maskeleri düştükten sonra ve sosyal - emperyalistlerin değneğine bakarak yeni bir manevra yaptılar. Fakat onlar, Kıbrıs'ın kendi kaderini özgür olarak tayin etme hakkına burunlarını sokmak alışkanlığından vazgeçemiyorlar.

Kitle dergisinin 66. sayısı TSİP revizyonistlerinin Kıbrıs konusundaki görüşlerini yayınlıyor. TSİP revizyonistleri, Kıbrıs halkını ahmak yerine koyarak, onlara bir anayasa hazırlamışlar. Kıbrıs devletinin şeklinden seçimlerin ne zaman yapılması gerektiğine kadar Kıbrıs'ın birçok meselelerini çözüme bağlamışlar.

Oysa bütün bu meselelere karar verecek olan bağımsız Kıbrıs'tır. Kıbrıs halkı, ister Krallıkla, ister Cumhuriyetle yönetilmeyi seçer. Seçimleri ne zaman yapacağına, anayasasının şekline, hep kendi karar verir. Türkiye devrimcilerinin görevi, Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkını savunmaktır. Bunun özü, özellikle Türkiye'nin askerlerini çekmesi ve işgale son vermesi için mücadele etmektir. Bundan sonrası Kıbrıs halkına aittir.

TSİP revizyonistleri, Türkiye işgalcilerinin kuyruğuna takılmak ve sosyal-emperyalist efendilerinden gördüğünü yapmak alışkanlığından kurtulamıyor. Dünyanın hiç bir ülkesinin Marksistlerinin başka ülkere anayasalar yaptığı ve başka ülkelerin proleterya hareketine akıl öğrettiği, programlar hazırladığı görülmemiştir. Başka ülkelerin kaderine müdahale hakkını, revizyonistler sosyal-emperyalist efendilelerinden öğreniyorlar. Bu arada Kıbrıs meselesinin «dünya sosyalist sisteminin ... ağırlığıyla çözüleceğini» söylerken amaçlarını da ortaya koyuyorlar: Onların bütün emeli, Kıbrıs'ı sosyal-emperyalizmin bir üssü haline ge[illegible]ktir.

Revizyonizm mikrobunu kendi içimizde de yok edelim

Ali Gün

Revizyonizmle uzlaşma, kitlelere güvensizlik, karamsarlık, ideolojik korkaklık ve pasifizm, devrimci saflarda etkisini devam ettirmektedir. Bazı devrimciler, kitle mücadelelerinde revizyonistlerle anlaşmaya varmadan bir adım dahi atamıyorlar. Dolayısıyla bunlar, revizyonizmin, yani burjuvazinin önderliğini gönüllü olarak benimsiyorlar. Bazıları da, kitlelerin mücadelesine önderlik edecekleri yerde, her seferinde revizyonistlerin mücadeleyi kırdığından yakınmakla yetiniyorlar. Revizyonistler mücadeleyi kırınca, bu arkadaşlar da devrimci çalışmanın «zahmetinden» kurtulmuş oluyorlar. Aslında onlar, revizyonizme boyun eğmektedirler.

REVİZYONİZMLE UZLAŞANLAR HALKLA BİRLEŞEMEZ

Bazı devrimci arkadaşlar, bağımsız harekete geçmekten korkmakta, mutlaka iki buçuk revizyonist elebaşı ile anlaşmaya ihtiyaç duymaktadır. Elbette biz, devrimci eyleme en geniş safların katılmasını ister ve bunun için çalışırız. Fakat bir adım bile atmamak için dört ayağının üzerinde direnen revizyonistleri ileri çekmek için vereceğimiz zamanı, emekçi yığınları seferber etme mücadelesinde değerlendirirsek, gerçek devrimci tutumu almış oluruz.

Arkadaşlar devrimin müttefiklerini revizyonistler arasında arıyorlar. Faşizme ve emperyalizme karşı mücadele etmek isteyen emekçi yığınları içine, gerçekten devrimci ve demokrat örgüt ve kişilere koşacakları yerde, revizyonistlerle birleşmeye çalışıyorlar Revizyonist bir iki örgütle ortak bir bildiri çıkarmayı, bir afiş asmayı, hatta bir toplantı yapmayı «güçbirliği» çalışmalarının başarısı olarak görüyorlar. Bu uğurda devrimci düşünce ve fikirler kolaylıkla feda edilebiliyor. Bazı arkadaşlar, 15-16 Haziran yıldönümünde kitleleri hor gören, işçi sınıfının mücadelesini küçümseyen revizyonist sloganların altına imza atabiliyorlar. Veya bazıları, Söke toprak işçilerinin mücadelesini desteklemek için dört gün sonra yapılacak bir toplantıyı bekliyebiliyorlar. Bazıları, revizyonistlerle arayı açmamak için «Kahrolsun Sovyet Sosyal-Emperyalizmi» ve «Bağımsız, Bloksuz Türkiye» sloganlarını yazmaktan ve taşımaktan çekinebiliyorlar. Ama aynı arkadaşlar, revizyonizmle yeteri kadar birleşebilmek için, «katil sermaye» yaygarasına katılabiliyorlar.

Bu tutumların «güçbirliği» ve «ittifakla» bir ilgisi yoktur. Bunun adı **uzlaşmacılık** ve **teslimiyettir.** Revizyonizmin etkisi altında kalan dürüst ve devrimci arkadaşları kazanmanın yolu da bu değildir. Bu arkadaşlar revizyonizmi mutlaka yeneceklerdir. Ama revizyonizmle uzlaşanlar, onlara yardımcı olmuyorlar. Proletaryanın devrimci bayrağını, iki buçuk revizyonist elebaşının ayakları altına sermek isteyenler, yalnız revizyonizmin yaşamasına hizmet ediyorlar.

REVİZYONİZM SOSYALİZMİN BİR ÇEŞİDİ DEĞİLDİR

Pratikte ortaya çıkan bu hataların kaynağı, saflarımızda yaşayan revizyonizmdir. Kimse bağrına «devrimci» yaftası asarak, devrimci olmaz. Devrimcilik, ideoloji ve siyasette sağlam durmakla ve doğru eylemle olur. Hataları yoketmenin yolu, onlara karşı kararlı bir mücadele yürütmektir. Devrimci saflarda revizyonizm şu şekillerde ortaya çıkmaktadır:

Birinci olarak, bazı arkadaşlar halka güvenmiyorlar. **«Tarihi yaratan biricik güç halk yığınlarıdır»** sözü bu arkadaşların yalnız dilindedir. Onlar, bütün gericiler ve revizyonistler gibi, halkı beceriksiz bir sürü olarak görüyorlar. Ezilen kitlelerin devrimci fikirleri kavrama ve uygulamada ne büyük bir yeteneğe ve yaratıcı güce sahip olduklarını anlamıyorlar. Bu sebeple revizyonizmle, yani burjuvazi ile birleşiyorlar. Onlar, revizyonizmle birleşmenin ve devrimci fikirlerden vazgeçmenin, kitlelerden kopmak olduğunu göremiyorlar.

Halk kitleleriyle ancak onun gerçek talep ve ihtiyaçlarını savunarak birleşilir. Düzen taraftarı fikirlerin topladığı kalabalık, geçicidir ve dağılmaya mahkumdur. «Kahrolsun Sovyet sosyal-emperyalizmi» sloganına karşı çıkan, halk yığınları değil bir avuç revizyonisttir. ABD'nin kucağından sosyal-emperyalizmin kucağına atılmak isteyen, halk değil, bir avuç Brejnev takipçisidir. Derin bir yurtseverlik duygusu olan halk yığınları, hiç bir emperyalist efendi istemiyor.

İkinci olarak, bazı arkadaşlar Marksizm-Leninizme güvenmiyorlar. Onu lafta kabul ediyor, fakat gerçekte revizyonizmi uyguluyorlar. Bu arkadaşlarda gerici fikirleri ve burjuva ideolojisini göğüsleyecek cesaret ve devrimci ruh yoktur. Bu arkadaşlar, revizyonizmi hâlâ sosyalizmin ve devrimciliğin bir çeşidi sanıyorlar. Müttefik ararken, ilk defa onların kapılarını çalmalarının sebebi budur. «Revizyonistlere karşı daha yumuşak olalım» anlayışının altında yatan budur.

Sosyal - emperyalizme karşı tutum, bugün yalnız devrimciliğin değil, yurtsever olmanın da mihenk taşıdır. Sosyal-emperyalizme ve ABD emperyalizmine karşı kararlı tutum, emperyalizm uşaklarıyla bağımsızlık taraftarlarını ayıran başlıca meselelerden biridir.

Üçüncü olarak, arkadaşlarımız proletaryanın devrimci siyasetine gerçekten inanmıyorlar. Bu arkadaşlar, dergide yayınlanan fikirleri, «ne güzel, ne güzel» diye seviyorlar. Fakat sıra bu fikirlerin doğrultusunda kitleleri seferber etmeye geldiği zaman, yan çiziyorlar. Devrimci fikirler, kitap ve dergi sayfalarında küflenmesi için ortaya atılmaz veya onlar okşanıp sevilecek şeyler değildir. Devrimci fikirler, kitlelerin mücadelesinde bir silah olması, eylem kılavuzu olması için savunulur.

Bazı arkadaşlar, devrim dalgasının yükseldigini lafta tekrarlayıp duruyorlar. Fakat sıra bu doğru tahlilin emrettiği görevlere gelince, dayanılmaz bir yalnızlık duygusu içine düşüyorlar. Çünkü onlar, siyasî alanda burjuvaziden kararlı olarak kopmaktan korkuyorlar. Oysa emekçi kitlelerle devrimci bir şekilde birleşmenin başka yolu yoktur.

KARAMSARLIK REVİZYONİZMİN VE MACERACILIĞIN KAYNAĞIDIR

Bugün yurdumuzun dört bucağında, ezilen kitleler içinde devrimci bir ruh filizlenmektedir. Faşist terör kimseyi yıldıramıyor. Tam tersine halk daha kararlı olarak mücadeleye atılmaktadır. Geniş yığınlarda geleceğe umutla bakan, fedakarlıklara seve seve katlanan devrimci bir iyimserlik gelişiyor. Yılgınlığa ve korkuya kapılanlar, yalnız revizyonistlerdir. Bugün pasifizmi lafta lanetlemek yetmez. Gerçekten lanetlemek için yükselen mücadelenin en ön saflarına geçmek ve halka önderlik etmek gerekir. Faşizmin baskılarına karşı korunmak, pasifizmin kılıfı olamaz.

Bugün karamsar olanlar revizyonistlerdir. Proleter devrimci hareket ise, halkın mücadelesinden beslenerek hızla güçleniyor. Bütün dünyada ve Türkiye'de tecrit olanlar, iki süper devlet ve onların işbirlikçileridir. Revizyonistlerin, bazı arkadaşları telaşa düşüren, «korkunç» dedikleri karalama ve saldırı kampanyalarının tek sebebi, devrimci fikirlerin ve mücadelenin halk yığınları içinde yayılmasıdır. Elması olmayan ağaca taş atmazlar. Saldırıyorlar, çünkü güçleniyoruz ve doğru yoldayız.

Bugün durmak ve susmak, iblislere boyun eğmek günü değildir. Bugün halk yığınlarıyla, işçilerle, köylülerle, gençler ve bütün yurtsever ve demokratlarla, bağımsızlıkçı çizgide olan herkesle birleşmek ve halkı mücadeleye seferber etmek günüdür.

Emperyalizme karşı mücadele revizyonizme karşı mücadeleden ayrılamaz. Revizyonizme karşı mücadelede ise en önce kendi içimizdeki revizyonizmi yenmeliyiz. Yüreğimize ve kafamıza, revizyonizmin maymunu değil, devrimin aslanı hükmetmelidir. Saflarımızdaki revizyonist eğilimleri yenmek ve revizyonizm mikrobunu yoketmek için her yerde devrimci bir eleştiri ve özeleştiri kampanyası açmalı, revizyonizmi halk yığınları önünde, devrimci birlik ruhu ve alçakgönüllükle eleştirmeliyiz. Kibirliliği altetmeli, ideolojik mücadelede kararlı olmalıyız.

> **Bazıları bir zaman için meseleyi berrak göremiyebilirler, aldatılmış olabilirler veya bazı hatalar işleyebilirler. Fakat devrim yapmak istedikleri sürece meselenin özünü öğrendikten ve revizyonizmin gerçek niteliğini tanıdıktan sonra, devrimci pratiklerinin akışı içinde eninde sonunda revizyonizmden kopacaklar ve Marksizm-Leninizm tarafında saf tutacaklardır.**
>
> **MAO ZEDUNG**

Taze sürgünün filiz vermesi ve büyüyüp çiçek açması için revizyonizmin ve her türden burjuva ve feodal ideolojinin zehirli otlarını ayıklamak zorundayız. Taze kan almak için, damarlarımızdaki zehirli kanı boşaltmalı ve revizyonizm mikrobunu yoketmeliyiz.

Kitlelere inanmalı ve güvenmeliyiz. Türkiye'nin eli nasırlı yiğit halkı, ne kadar büyük ve yaratıcı bir güce sahip olduğunu, yurdumuzun bagımsızlıgı ve devrimi yolunda ilerliyerek bir kere daha gösterecektir.

Revizyonizme acımayalım!

Revizyonizmi en önce kendi saflarımızda yok edelim!

Eleştiri ve özeleştiride cesur olalım!

Marks, Lenin ve Mao'nun devrimci bayrağını yüksek tutalım!